

Ob 30-letnici obstoja in 25-letnici samoupravljanja tovarne Elan v Begunjah so konec tedna pripravili tudi več razstav. Na slikah: razstavi plastičnih čolnov in razvoja proizvodnjesmuči.

Leto XXVIII. Številka 72
Cena: 1,50 dinarja

Ustanovitelj: občinske konference SZDL
Jesenice, Kranj, Radovljica, Škofja Loka
in Tržič – Izdaja ČP Glas Kranj. Odgovorni-
urednik Albin Učakar

GLAS

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

0 razvoju in začetkih podjetja Elan ter o aktualnem gospodarskem položaju pri nas so govorili 'z leve proti desni': glavni direktor Elana Adolf Vojsk, podpredsednik slovenskega izvršnega sveta Zvone Dragom in ustanovitelj zadruge Elan pred 30 leti Rudi Finžgar.

Dosedanji rezultati so jamstvo za nadaljnji vzpon

V tovarni športnega orodja Elan v Begunjah so v soboto proslavili 30-letnico obstoja podjetja in 25-letnico samoupravljanja – Slava se je udeležil tudi podpredsednik izvršnega sveta slovenske skupščine Zvone Dragom

nas, proizvodnjo športnega orodja in gasilske opreme ter proizvodnjo plastičnih čolnov in drugih plastičnih izdelkov. S posebno fotografsko razstavo pa so prikazali dosežke športnikov, ki so jih dosegli na njihovih izdelkih. Na novinarski konferenci, ki so se je udeležili tudi Elanovi zastopniki v tujini in nekateri športniki, pa so obrazložili dosedanji razvoj podjetja in prihodnje načrte.

Sobotnega slavlja so se poleg 850-članskega kolektiva udeležili tudi ustanovitelji zadruge pred 30 leti, poslovni sodelavci, športniki ter predstavniki družbenopolitičnega

življenja: podpredsednik izvršnega sveta slovenske skupščine Zvone Dragom, sekretar medobčinskega sveta ZK za Gorenjsko Ludvik Kejzar, predstavniki radovljške občinske skupščine in organizacij in drugi.

Ko je orisal dosedanji razvoj podjetja, je glavni direktor Elana Adolf Vojsk poudaril, da dobro polovico celotne proizvodnje danes poleg proizvodnje telovadnega orodja z gasilsko opremo ter proizvodnje čolnov oziroma izdelkov iz plastičnih mas predstavlja proizvodnja smuči. Danes izvažajo skoraj polovico celotne proizvodnje, smuči pa prek tri četrtine. V prihodnje si bodo prizadevali, da bodo dosegli še boljše razmerje med izvozom in uvozom, ki danes znaša že skoraj 1:2 v korist izvoza.

Nadaljevanje na 20. strani

Najzaslužnejšim smučarjem pa so podelili posebne plakete. Na sliki: Jugosloven Bojan Križaj in Šved Ingemar Stenmark

Naročnik:

Z državno himno, ki jo je zapel moški komorni zbor Antonia Tomaža Linharta iz Radovljice, se je v soboto dopoldne v tovarni športnega orodja Elan v Begunjah začela slovesnost ob 30-letnici ustanovitve podjetja in 25-letnici samoupravljanja. 24. septembra 1945 je namreč deset korajnih ljudi, polnih zaupanja v razvoj in prihodnost z Rudjem Finžgarjem na čelu podpisalo ustanovitveno izjavo za gospodarsko zadrugo Elan. Pet let kasneje, 16. septembra 1950, pa so v takratnem podjetju Elan izvolili prvi dežavski svet.

Slovesnosti v Elanu so se začele že v petek. Pripravili so razstave in prikazali razvoj proizvodnje smuči pri

Desetim ustanoviteljem zadruge Elan so podelili statuo Bloški smučar. Na sliki: Rudolf Finžgar, najstarejši med ustanovitelji zadruge.

Svečanosti so se udeležili člani kolektiva in gostje. Med drugimi jih je v imenu družbenopolitičnih organizacij in radovljške občine pozdravil sekretar komiteja občinske konference ZK Radovljica Jože Bohinc.

Ocena in dogovor o skupni porabi

Danes teden (16. septembra) se je v Kranju sestal koordinacijski odbor za spremljanje skupne porabe in razpravljanje o potletni oceni izvajanja družbenega dogovora o skupni porabi za letos in o okvirih za dogovarjanje za prihodnje leto. Ugotovili so, da se skupna poraba v občini sicer giblje v dogovorjenih okvirih in da bo dohodek samoupravnih interesnih skupnosti ob koncu leta takšen kot je bil predviden, vendar imajo samoupravne interesne skupnosti precej težav. Domala vsem interesnim skupnostim namreč primanjkuje denarja, saj letos vse dobivajo manjši del od osebnega dohodka zaposlenih kot lani.

Tako je temeljna izobraževalna skupnost morala opustiti že nekatere učene delovne oblike kot so reševanje socialnih problemov med učenci, testiranje šolskih novincev, zmanjšati strokovno in družbenopolitično izobraževanje prostvenih delavcev, solo v naravi, šolske ekskurzije, solo plavanja in opustiti vse nove naložbe oziroma oblike. Na pomoč pa so jim priskočile pri-

dejavnosti vrtec, oskrbi otrok v vzgojni domovih in vzgojni posvetovalnici skupnost otroškega varstva, zdravstvena skupnost in skupnost sodelovalnika skrbstva. Te skupnosti so iz svojih sredstev dale skoraj 5 milijonov dinarjev.

Zaradi pomanjkanja denarja je morala kulturna skupnost opustiti akcijo za obnovo Prešernovega gledališča in kulturnega doma v Stražišču. Obnovo knjižnice v delavskem domu v Kranju pa bodo morali najbrž premesti na prihodnje leto. Premalo denarja pa ima tudi telesno-kulturna skupnost. Zato imajo težave predvsem z vzdrževanjem športnih in rekreacijskih objektov. Na seji odbora so sklenili, da bodo s tem podrobno seznanili vse temeljne organizacije združenega dela v občini.

Sklenili pa so tudi, da bodo interesne skupnosti do srede oktobra pripravile programe svojih dejavnosti za prihodnje leto. Pred javno razpravo jih bodo najprej ovrednotili in uskladili. Tako se bodo izognili dvakratnemu sklicevanju zborov delovnih ljudi in občanov. A. Ž.

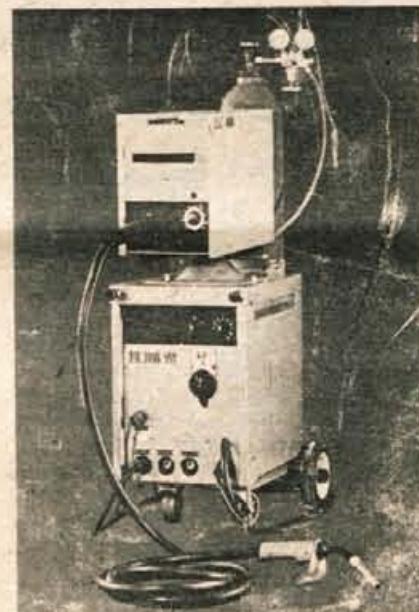
Predavanja za mlade kmetovalce

V kranjski občini se s kmetijstvom ne ukvarja veliko mladih. Kljub temu pa so pri občinski konferenci mladine ustanovili posebno komisijo, ki se ukvarja s problematiko mladih kmetovalcev. V programu dela za letos so dali prvo mesto iz-

obraževanju. Tako bodo v zimskem času pripravili več predavanj in seminarjev, na katerih bodo mlade kmete seznanili z dogajanjem v mla- dinski organizaciji, pa tudi z naj- novejšimi dosežki v kmetijstvu.

-lb

A 10-275 naprava za polavtomatsko varjenje A 10-275 in A 10-400

A 10-275 naprava za polavtomatsko varjenje A 10-275 in A 10-400

je naprava za ekonomično polavtomatsko varjenje in je izpopolnjena, zato ima še večje zmogljivosti

Serija naprav z oznako A 10 predstavlja naprave za polavtomatsko varjenje v zaščitni atmosferi plina. Izpopolnjena naprava A 10-275 omogoča hitro in zanesljivo varjenje tankih in debelih metalov z uporabo elektrode premera do 1.2 mm.

A 10-275 omogoča visoko proizvodnost in širokim delovnim obsegom. Je vsestransko uporabna naprava, stroški vzdrževanja so nizki ter je zato koristna investicija.

za vsako delavnico, zaradi posebno lahke ptičote je pripravna in omogoča hitro delo ob minimalnem zagrevanju. Celotna naprava je na vozičku s štirimi kolesi.

VSESTRANSKO — PRIPRAVNO — EKONOMIČNO

Brodogradiliste, tvornica dizel motora i tvornica električnih strojeva i uredaja — Pula

P. P. ŠT. 208, TELEFON CEN- TRALA (052) 24-322 TELEX 25 252 YU ULJTES

ULJATEK

ESAB

Pozornost samoupravi na šolah

Konferenca mladih v izobraževanju je bila pri občinski konferenci ZSMS Kranj ustanovljena že pred IX. mlađinskim kongresom. Hitro se je vključila v uresničevanje kongresnih sklepov. Svojo aktivnost je usmerila predvsem na področje samoupravljanja na šolah, uveljavljanje štipendijske politike in razvoj interesnih dejavnosti na šolah.

Samoupravljanju so posvetili posebno pozornost. O tem so pripravili posebno problemsko konferenco, katere namen ni bil le ugotavljanje stanja, temveč konkreten dogovor, kako samoupravljanje uveljavljati v praksi. Zavzeli so se za uveljavitev oddelčnih konferenc v vseh sredinah vzgojnizoobraževalnega sistema. Ob tem so naleteli na skorajda nerazumljivo skepsičnost srednješolskih ravnateljev.

Poleg tega so na konferenci tudi sklenili, da bodo začeli usposabljalci razredne predsednike za pripravo oddelčnih konferenc, zavzeli so se za ustrezno idejnopolitično, družbeno-ekonomsko in samoupravno usposabljanje mladih, ki naj bi teklo pri mlađinskih urah. Aktivnost so usmerili tudi v spodbujanje interesnih dejavnosti, kjer se dijaki strokovno in družbenopolitično usposabljam.

Na vseh osnovnih šolah v občini delujejo osnovne organizacije mladine. Skoraj povsod zelo dobro delajo, kar je treba pripisati tudi dobrim mentorjem.

Tudi na srednjih šolah je delovanje osnovnih organizacij zadovoljivo, vendar pa prav v zadnjem času opažajo pomanjkanje sposobnih učencev, ki bi bili pripravljeni delati pri vodenju različnih akcij. Zlasti je ta problem pereč na poklicnih šolah.

Veliko pozornosti posvečajo tudi družbenopolitičnemu usposabljanju. Konferenca mladih v izobraževanju si prizadela v izobraževalni krog zajetih čimveč mladincev. Ze preteklo šolsko leto so pripravili široko akcijo izobraževanja v sodelovanju s kranjsko delavsko univerzo. Organizirali so več seminarjev z družbenopolitično vsebinom, predavanja o samoupravljanju, dejavnosti mladine in prostem času, diskusijeske večere itd. Pomembno je tudi izobraževanje v okviru marksističnih krožkov in klubov OZN, ki pa še niso začeli na vseh šolah. L. B.

**Edo Roblek,
direktor ZKI
Tržič**

Občinska skupščina Tržič je marca lani ustanovila Zavod za kulturo in izobraževanje, ki združuje Delavsko univerzo, knjižnico, muzej in galerijo paviljona NOB. Enovita organizacija združenega dela je začela delovati 1. aprila lani, letos februarja pa je bila verificirana pri okrožnem gospodarskem sodišču. Za vršilca dolžnosti direktorja je bil imenovan Edo Roblek.

Na osnovi statuta zavoda je občinska skupščina kot ustanovitelj razpisala delovno mesto direktorja. Na razpis se je prijavil Edo Roblek, dosedanji vršilec dolžnosti, ki izpoljuje vse pogoje, navedene v razpisu, obenem pa je že dosedanjo dolžnost upravljal nadvise uspešno. Zbori občinske skupščine Tržič na sredinem in četrtekovem zasedanju zato niso imeli pripomb in Edo Roblek soglasno imenovali za direktorja Zavoda za kulturo in izobraževanje Tržič.

Delegati so na istih sejah za namenitko občinskega javnega tožilca v Kranju ponovno imenovali Marjan Korošec-Armic.

Večja skrb za borce

Tržiška občinska skupščina je na predlog izvršnega sveta sprejela na zadnjem zasedanju nov odlok o družbeni skrb za udeležence NOV, njihove družinske člane in borce za severno mejo v letih 1918/1919. Stari, veljal je od začetka leta 1971 dalje, ni več ustrezaš sedanjim razmeram. Bil je sicer oblikovan na osnovi republiškega zakona, obenem pa je postavljali nekaterje udeležence narodnoosvobodilnega gibanja v neenakopraven položaj.

Novi odlok skuša te pomanjkljivosti odpraviti. Prilagojen je razmeram v tržiški občini. Del odloka oziroma njegovo dopolnilo je pravilnik, ki natančneje določa oblike in višino pomoči. Ob sprejemanju odloka so delegati tržiške občinske skupščine predlagali enotno urejanje tega vprašanja na Gorenjskem, da se med posameznimi občinami ne bi predolg pojavljale razlike.

Grafično podjetje
Gorenjski tisk Kranj

vabi k sodelovanju

več mlajših moških delavcev
za priučitev v grafični stroki

Prijave oddajte v tajništvu podjetja Gorenjski tisk Kranj, Ulica Moše Pijadeja 1 do vključno 1. septembra 1975.

Servisno podjetje Kranj

Tavčarjeva 45
Odbor za medsebojna delovna razmerja objavlja naslednji prosti delovni mest:

1. tehničnega vodje 2. administratorke

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati:
pod 1.: gradbeni tehnik s pooblastilom in zaželeno 5-letno praksos;
pod 2.: končana 2-letna administrativna šola in znanje strojepisja.

Pismene prijave in dokumentacijo o strokovnosti pošljite odboru za medsebojna delovna razmerja.
Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

Akcijski program ZSMS

Na četrti seji predsedstva občinske konference ZSMS Radovljica so obravnavali in potrdili pravila o delovanju medobčinskega sveta ZSMS za Gorenjsko in izvolili v predsedstvo članico osnovne organizacije ZSMS Vezenine Bled Ksenijo Čop. Sprejeli so tudi akcijski program dejavnosti občinske konference za obdobje september-december 1975.

V akcijski program so zapisali, da se morajo tudi mladi vključiti v družbenopolitično akcijo za stabilizacijo v delovnih organizacijah in krajevnih skupnostih. Med pomembnejšimi nalogami pa so še organiziranje osnovnih organizacij ZSMS v OZD, TOZD, krajevnih skupnostih in šolah ter uresničevanje statuta. Vse organizacije pa morajo do sreda oktobra pripraviti delovne programe.

Posebno skrb bodo posvetili v prihodnjem jesenskem obdobju družbeni samozaščiti in pripravam na

Več pozornosti družbenim organizacijam

Občinska konferenca ZSMS Kranj je uspela povezati vso mladino. Kljub temu pa ugotavljajo, da imajo še premo stika z družbenimi organizacijami in društvi. Zato so sklenili, da bodo tabornikom, občinski zvezi za telesno kulturo, športnim organizacijam, planincem, glasbeni mladini, gasilcem in drugim mladinskim organizacijam in društvi posvetili več pozornosti. Predvsem bodo poskrbeli za večje sodelovanje med posameznimi organizacijami in za boljše stike z občinsko konferenco.

-lb

Načrtujejo tudi ustanovitev osnovne organizacije glasbene mladine, ki jo bo vodil pevovodja in glasbeni učitelj Jože Humerca iz Lesc. V organizaciji se bodo združevali mladi glasbeniki iz glasbene šole, ansambl in zborov iz radovljiske občine Menijo, da bodo z ustanovitvijo te osnovne organizacije popestili glasbeno in vokalno kulturno med mladino in pridobili nove kadre za tovrstno dejavnost v mla- dinskih klubih in organizacijah.

JR

Največ sporov zaradi stanovanj

Pri občinskem sindikalnem svetu v Kranju že nekaj let deluje pravna posvetovalnica. Pomaga pri reševanju sporov v organizacijah združenega dela. Lani je največ delavcev iskalo pomoč pri sporih zaradi stanovanj oziroma pridobitve stanovanjske pravice, zaradi delitve osebnega dohodka, razporejanja oziroma premestitev na drugo delovno mesto in pri sporih zaradi disciplinskih prekrškov.

-lb

Mladi železarji pred volilno konferenco

Med mladimi delavci v jeseniški Železarni te dni potekajo temeljite priprave na volilno konferenco TK ZSMS, ki bo konec oktobra. Poleg izvolytev novega vodstva bodo mladi železarji na konferenci sprejeli tudi novo obliko organiziranosti zvezne socialistične mladine v tem kolektivu. Novi najvišji organ bo namesto dosedanja tovarniške konference koordinacijski svet, ki bo štel 55 članov. Svet bodo poleg predsedstva, ki bo štel 15 članov, sestavljali delegati osnovnih organizacij ZSMS iz posameznih temeljnih organizacij združenega dela.

Sedanje vodstvo TK ZSMS je že pripravilo pravila koordinacijskega sveta, o katerih bo sedaj teklja javna razprava v posameznih osnovnih organizacijah. Na javnih razpravah, ki bodo potekale do 15. oktobra, pa bodo mladi železarji razpravljali tudi o poslovniku dela osnovnih organizacij ZSMS v Železarni.

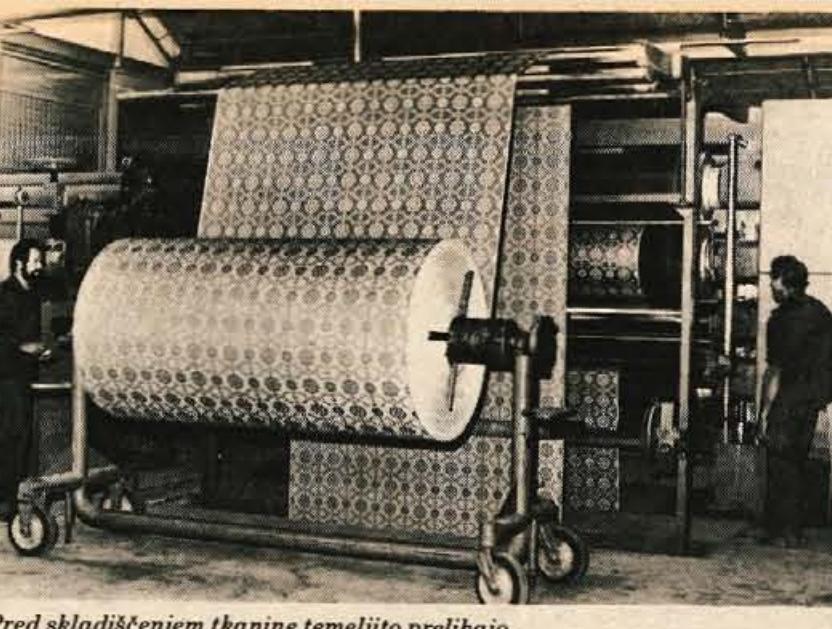
J.R.

GLAS 3

Torek, 23. septembra 1975

»Za specializacijo proizvodnje smo se odločili že skoraj pred desetimi leti,« pripoveduje vodja splošnih služb Ludvik Geister. »Trg je bil zasičen s tekstilnimi blagi, ki jih zahtevajo potrošniki in oblačilna industrija. Primanjkovalo pa je dekorativnih blag in različnih tkanin za industrijo posteljnih vložkov, vzmetnic in oblaženjenega pohištva. Prav v to smer pa se je usmerila naša tovarna. Proizvodnega programa ni bilo treba uvajati na novo, ker smo te vrste tkanine že izdelovali, vendar v manjšem obsegu.«

Hkrati s specializacijo pa smo začeli proizvodnjo tudi modernizirati, avtomatizirati in uvajati novo organizacijo dela. Kupili smo sodobne stroje in jih razvrstili v nekakšne tekoče trakove, ki so nam omogočili tudi povsem novo organizacijo dela. Vse proizvodne faze od predenja preje do končnega izdelka – tkanini.

Pred skladiščenjem tkanine temeljito prelikajo.

Nočno delo postaja preteklost

V kranjski tovarni IBI so v zadnjih petih letih največ vlagali v modernizacijo proizvodnje in boljšo organizacijo dela. Popolnoma so se specializirali za izdelovanje žakardnih in lahkih dekorativnih blag.

vajalca in mu onemogoča neposredno samoupravljanje in razpolaganje z dohodkom, ki ga ustvarja, so se v skladu z ustavo organizirali po delovnih oziroma kot jih imenujejo po samoupravnih skupinah. V njih je največ 30 ljudi ali delavci iz ene delavnice.

Danes je IBI moderna tovarna. Pred leti pa je bilo seveda drugače. Vročina, ropot, prah. Kot v vseh tekstilnih tovarnah.

»Zlasti v začetku je bilo težko,« se spominja Francka Pavlinova iz Pivke pri Kranju, ki v IBI dela že več kot 27 let. »Stroji so bili stari, niti so se trgale in hudo visoke norme smo imeli. Trinajst let sem delala tudi na nočno izmeni. Zame, ki nimam družine, še ni bilo tako hudo, matere pa so bile vedno nejaspane.«

Francka Pavlinova dela v tkalnici. Upravlja kar 14 strojev. »Stroji so skoraj popolnoma avtomatski, zato je treba paziti le na niti, da v redu tečejo in da so votki vedno polni. Kljub temu pa ne počivamo. Imamo normo. Po navadi jo v tkalnici presegamo za dobro 10 odstotkov in smo zato z osebnimi dohodki zadovoljne. Sedaj, ko delamo le na dve izmeni, smo dobile še poseben dodatek oziroma povišek na plačo, da kuverta ob mesecu ni tanjša, ker v nej ni dodatka na nočno delo.«

»Kaj pa poslovni uspeh?«

»Za letos pričakujemo 240,570.000 dinarjev prometa ali po vrednosti za 47 odstotkov več kot lani. Celoten dohodek naj bi se povečal za 44 odstotkov in naj bi znašal 169,560.000 dinarjev. Tudi ostanek dohodka predvidevamo za 44 odstotkov večji, in sicer smo ga v načrtu za letos predvideli v višini 20,529.000 dinarjev. Osebni dohodki pa se bodo letos v primerjavi z lanskim letom dvignili le za 15 odstotkov. Kljub temu poprečni osebni dohodek letos znaša približno 3500 dinarjev.«

»Koliko pa izvazate?«

»Že tedaj, ko smo se odločali za specializacijo proizvodnje, smo vedeli, da vsega proizvodnega programa ne bomo mogli prodati na domaćem trgu. Letos bomo prodali v tujini – zahodni Evropi, Vzhodni Nemčiji in na tako imenovanih tržiščih – kar 38 odstotkov naših izdelkov. Zanje bomo iztržili 1,614.000 dolarjev. Uvažamo pa samo bombaž. Leta 1971 smo na primer uvozili še 78 odstotkov surovin, letos pa jih bomo komaj 20 odstotkov, druge pa kupimo od domačih proizvajalcev.«

IBI je srednjevelika delovna organizacija, kljub temu pa nima temeljnih organizacij. Takšno odločitev so delavci sprejeli zato, ker vsa proizvodnja predstavlja enoten tehnološki proces, predstavlja celoto, ki so jo z novo organizacijo dela več let gradili. Ker pa tako velika organizacija oddaljuje upravljanje od delavca in neposrednega proiz-

Korent Jožica je doma v Kranju. V IBI dela že 16 let, vse od svojega petnajstega leta dalje. Tudi ona je več kot deset let hodila na »nočni šikt.«

Konec meseca otvoritev telovadnic

Po programu gradnje vzgojnovarskih in izobraževalnih objektov v radovljiski občini (sprejetje decembra lani) bodo do leta 1980 v občini zgradili več vzgojnovarskih ustanov, dogradili telovadnice, zgradili novo osnovno šolo v Begunjah in posebno osnovno šolo v Radovljici. Doslej so na podlagi programa, ki ga po sporazumu financirajo zaposleni v združenem delu z 2-odstotnim prispevkom od dohodka od osebnega dohodka, v začetku avgusta letos, za občinski praznik že odprli vrtec v Radovljici za 200 predšolskih otrok. Konec tega meseca pa bodo zgrajene tudi telovadnice pri vseh osnovnih šolah v občini.

Svečana otvoritev teh objektov je predvidena 29. septembra. Ob 9. uri bodo najprej odprli telovadnico v Radovljici, uro kasneje v Lesčah, ob 11. uri na Bledu in ob 13. uri v Bohinjski Bistrici. Po še nepopolnih podatkih bodo ti objekti veljali nekaj nad 10 milijonov novih dinarjev, od tega pa bo samo oprema, ki jo je izdelala tovarna športnega orodja Elan Begunje, veljala okrog 1,5 milijona dinarjev. Z izgradnjo telovadnic bo v radovljiski občini tako končano sedemletno obdobje gradnje matičnih šol.

Naslednji objekt, ki je začrtan po programu in bo zgrajen še letos, je

A. Žalar

Stanovanjski krediti iz združenih sredstev

Zbor samoupravne enote za graditev stanovanj pri samoupravni stanovanjski skupnosti Radovljica, ki upravlja združena sredstva za kreditiranje, ki jih organizacije združenega dela v radovljiski občini združujejo za stanovanjsko gradnjo, je na zadnji seji razpravljal o dodelitvi posojil za stanovanjsko gradnjo. Po preučitvi vlog in predlogov, ki jih je pripravila posebna komisija, je zbor odobril posojila šestim organizacijam združenega dela v občini in 59

Tudi do Vasce asfalt

Vasca pri Cerkljah ima samo 17 gospodinjstev in zanje lahko zapišemo, da so vaščani složni, kadar gre za skupne interese in za napredek vasi. To so že večkrat dokazali, zlasti pa v zadnjih letih pri gradnji vaškega vodnega bazena, pri urejanju struge potoka Sušica, urejanju kanalizacije, cest in drugem. Več let nazaj pa so se tudi zavzemali, da bi do vasi modernizirali cesto. To se jim je v teh dneh tudi uresničilo, saj so s pomočjo krajevne skupnosti Cerkle, velikim samoprispevkom in s prostovoljnim delom dobili sodobno cestno povezavo z ostalim svetom. Cesta je pomembna tudi zato, ker bo skozi vas vodila bodoča cesta na povezavo z letališčem Brniki v Cerkle in ostale kraje, predvsem bo pomembna tudi za vse okoliške kraje in razvoj turizma na Krvavcu. – J. U.

Uspel referendum

Krajevna skupnost Podnart v radovljiski občini je pred asfaltiranjem krajevnih cest zaprosila za manjšajočih 2,630.000 dinarjev organizacijo združenega dela Kemična tovarna Podnart. Delovni kolektiv je na zboru delavcev o prošnji razpravljal in se na referendumu odločil za pomoč. Za dotacijo je glasovalo 68,70 odstotka vseh članov kolektiva.

Ta odločitev nedvomno potrjuje tesno povezanost med prebivalci krajevne skupnosti in delovno organizacijo. V krajevni skupnosti pričakujejo, da bodo tudi druge delovne organizacije ugodno rešile njihove prošnje.

C. Rozman

SLOVENIJALES

VIŽMARJE, KRANJ — SAVSKI LOG

PRODAJA POHİSTVA NEKATERIH
IZDELKOV LASTNE PROIZVODNJE

POPUST
3 — 30 %

DO 30. SEPTEMBRA

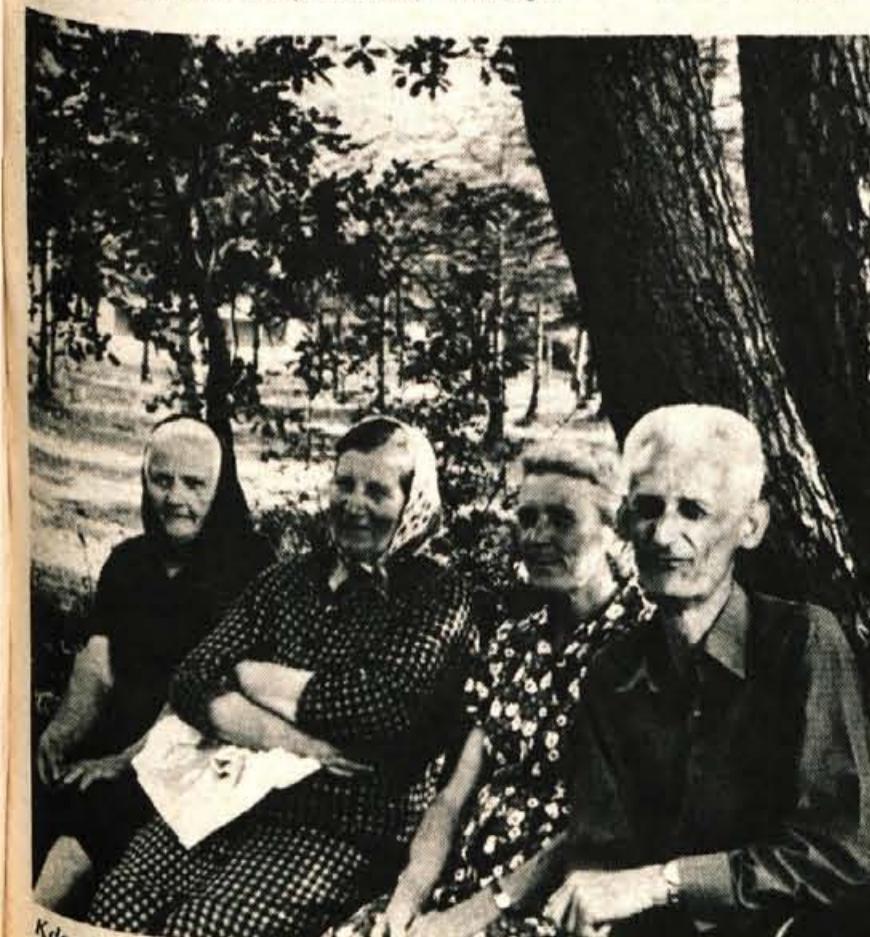
Ob pomembni kulturni obletnici – tridesetletnici Prešernovega gledališča v Kranju – je bila v soboto zvečer v dvorani gledališča stovesnost, na kateri so podelili priznanja takratnim pobudnikom in ustanoviteljem kranjskega mestnega gledališča. Priznanja so prejeli Rudolf Hlebš, sedanji predsednik mestnega gledališča, Mirko Cegnar, sedanji podpredsednik, umetniški vodja Peter Mavec, in člani odbora Zvonko Adamčič, Dore Kern, Janez Grašič, Beno Dežman, Ado Klavora in Metod Mayer. Priznanja jim je podelil direktor Prešernovega gledališča Jaka Kurat. Ob tej priložnosti je ansambel Prešernovega gledališča s Cankarjevim Pohujšanjem v dolini šentflorjanski odprl letošnjo gledališko sezono. L. M. – Foto: F. Perdan

Predlog za revitalizacijo starega Tržiča razstavljen v paviljonu NOB v Tržiču

Prek zavoda za spomeniško varstvo v Kranju je tržička občinska skupčina povrnila oddelku za arhitekturo ljubljanske fakultete za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo zahtevno nalogu izdelati načrt revitalizacije starega tržičkega mestnega jedra. Fakulteta je nalogu uvrstila v svoj redni študijski in raziskovalni program in dela se je lotilo 47 študentov IV. letnika arhitekture pod vodstvom docenta, dipl. ing. arch. dr. Petra Fistra. Že lani so razstavili prve sadove svojega dela, s katerimi so prikazali, kako naj staro tržičko mestno jedro zaživi v novi funkciji.

Leta nam s svojimi študijskimi in raziskovalnimi dosežki razgrinajo predlog načrta revitalizacije starega Tržiča, ki naj ohrani prostorske in likovne kvalitete, obenem pa izboljša materialne pogoje za potrebe naših dni. Ta načrt obsega 19 študij

Kdo pravi, da je treba sedeti na vročem soncu, če pa je klepet v senči, od koder je lep pogled na morje, še prijetnejši. Počitnice, posebno še če so prve v življenju, je treba uživati zmerno, da bo učinek kar najbolj trajen in spomin lep in živ. – Foto: L. M.

Kmetijsko živilski kombinat Kranj – z n.sol.o.

TOZD Komercialni servis z n. sol. o.
enota Agromehanika
Cesta JLA 2, telefon 23-485, 24-778

Kmetovalci! Obveščamo vas, da odslej pa do 31. decembra 1975 lahko kupite traktorje TOMO VINKOVIC – PASQUALI 15 in 18 KM s priključki na kredit po zelo ugodnih pogojih:

Pod enakimi pogoji kreditiramo vse traktorske priključke proizvodnje SIP Šempeter.

kredit do 30.000 din
s triletnim
rokom vračila

*Za najetje kredita morate predložiti:
– zemljiško knjižni izpisek
– odločbo o višini davka v letu 1974.*

Propagandni tabor na Planini

Stojan Trošt

V soboto in v nedeljo je bilo na Planini pred šolo Staneta Žagarja pravo taborniško naselje. Zveza tabornikov občine Kranj in odred Stražnih ognjev sta pripravila propagandni tabor. Kot je v pozdravnem govoru dejal starešina odreda Stojan Trošt, so z njim žeeli mladim tovarišem, staršem in drugim občanom Kraja prikazati svojo dejavnost, hkrati pa svečano začeti novo delovno sezono.

V soboto zjutraj so začeli s pesmijo in pozdravom zastavi, ki so jo potegnili na jambor sredi tabora. O namenu tabora je spregovoril starešina odreda Stražnih ognjev Stojan Trošt. Zatem pa je tabornike pozdravil in jim zaželel veliko uspeha pri delu predsednika občinske konference SZDL in ravnatelj šole Stane Žagar Slavko Malgaj. V svojem

govoru je posebej poudaril pomen vzgoje v družbenih organizacijah, med katere sodi tudi taborniška. Pohvalil je tudi njihov program dela, ki je tako sestavljen, da obuja vrednote narodnosvobodilne borbe in vsebuje tudi veliko prvin splošnega ljudskega odpora.

Kot gostje odreda Stražnih ognjev in čete Globoka soteska, ki deluje na soli Stane Žagar, so se propagandnega tabora udeležili tudi taborniki odreda Gorski grebeni iz Naklega, odreda Albina Drolca iz Save in taborniki Kokrškega odreda iz Prešernove šole v Kranju.

V soboto so se starejši taborniki in tabornice pomerili v lokostrelstvu in signalizaciji in odšli na orientacijski

pohod. Medvedki in čebelice so prav tako odšli na orientacijski pohod, le da je bila njihova pot krajsa, tekmovali pa so v kurjenju ognjev, lokostrelstvu in taborniškem mnogoboju. Zvečer so pripravili program po tabornem ognju.

Nedelja je bila posvečena šaljemu programu. Dopoldne so starejši taborniki pripravili in prikazali razne skeče in partizanske življenja in življenja v taboru, mlajši pa so se poskusili v raznih šaljivih igrah kot so skakanje v vrečah, nošenja krompirja na žlici in drugo.

Nekaj po 12. uri so program sčano sklenili, pogasili partizanski ogenj sred tabora in se za eno leto poslovili.

L. B.

V soboto in v nedeljo so taborniki odreda Stražnih ognjev postavili pred osnovno šolo Staneta Žagarja na Planini propagandni tabor z namenom, da obiskovalcem prikažejo dejavnost taborniške organizacije.

Prve počitnice v življenju

Toplo sonce, ki tudi septembra ne izgublja svoje moči, morje, ki je vsrkalo toliko sončne topote, da jo še sedaj radodarno razdaja – take so jesenske počitnice. Že samo ob besedi počitnice se počutimo prijetno, če pa jih doživljamo celo prvič v življenju, in to celo ob morju, je to pač doživetje, ki se ga je splačalo doživeti pa četudi v jeseni življenja.

Takšne počitnice prav sedaj doživljajo že četrto leto zapored ostareli občani kranjske občine v Gorenjskem letovišču v Novigradu. »Ko je Center za socialno delo občine Kranj pred štirimi leti prvič organiziral letovanje za starejše ljudi,« pripoveduje direktor Centra Franc Dolenc, »še nismo vedeli, ali se bo ta oblika skrbi in pozornosti za starejše občane lahko nadaljevala. No, zdaj vsako leto planiramo tako letovanje, ki ima predvsem preventivni namen, saj poznamo klimatske učinke bivanja ob morju. Do sedaj smo uspeli organizirati letovanje za okoli 260 občanov: letos jih je največ, kar 79.«

Trenutno poznajo takšno obliko skrbi za starejše med slovenskimi občinami le v kranjski. Medtem ko je za občane, ki prejemajo stalno denarno družbeno pomoč, letovanje brezplačno, pa občani z lastnimi

dohodki, kot je pokojnina in podobno, prispevajo del k stroškom bivanja. »Imamo pa tudi nekaj upokojencev,« pravi Stefan Ovsenar, ki je skupaj s kolegico Minko Kovačevič prevzel skrb za bivanje te skupine, »ki pa svoje letovanje plačajo v celoti. Dost je namreč ostarelih ljudi, ki si žele na morje in to tudi finančno zmorejo, nimajo pa nikogar, ki bi zanje vsaj malo poskrbel, jim pomagal pri urejanju vsakdanjih opravkov in seveda delal družbo. Ne razumem, da se v Kranju še nismo mogli zmeniti tudi za tako organizirana letovanja starejših ljudi, saj je poleg socialne službe še več humanitarnih in drugih organizacij, ki bi se brez dvoma tega tudi lahko lotile.«

Skrb za zdravje letošnje skupine starejših občanov na letovanju je prevzela medicinska sestra Meri Prinčičeva. Res da sonce in morje lajsata neprjetnosti raznih bolezni, a je kljub temu treba bedeti nad sedemdesetletniki in osemdesetletniki. Prave čudeže v počutju pa povzročajo že sama spremembu okolja, doživetje počitnic, prijazno osebje in vesela družba, ki se ob večernih zbira, da bi se smejala in prepevala na terasi. O svojem počutju so sami pripovedovali takole.

Alojzija Novak z Orehek: »Za Katarina in Jože Dolinar iz Sutne: »Malo naju skrbi, ali je doma vse v redu, drugače pa nama je lepo kot še nikdar. Mož je celo prvič pri 81 letih na morju. Tole bivanje na morju midva še posebej ceniva, saj sva v življenju doživel dosta hudega. No, zdaj pa spoznava tudi te prijetnejše strani.« L. M.

letovanje me je predlagala socialna komisija krajevne skupnosti Orehek. Tu mi je zelo prijetno, še nikoli mi pravzaprav ni bilo tako lepo. Mir je, pa točno, malo poklepeta med seboj, posedimo ob morju, pa je dan mimo. Takle počitek mi bo zelo dobro del, upam da se bo to kaj poznalo tudi pozimi pri zdravju.«

Zaplotnik Franc je doma iz Letene: »Doma so mi rekli, da se bom po nekaj dneh naveličal in hotel domov. No, meni pa sploh ni do tega, saj so to moje prve počitnice. Delo doma na kmetiji bo že počakalo. Rad bi šel še naslednje leto, če bom zdrav seveda.«

Frančiška Golob iz Stražišča: »Tretjič so me že povabili na takole letovanje. Kaj naj rečem? Tako lepo nam je tukaj, vse je dobro od hrane do počutja. Vsi nabiramo moči za zimo, ko se začno naše nadloge bolj kazati in jih seveda pri 81. letih nato malo. Prej nisem v življenju nikoli imela počitnic, saj si jih pri 12 otrokah sploh ni bilo zamisliti.«

Katarina in Jože Dolinar iz Sutne: »Malo naju skrbi, ali je doma vse v redu, drugače pa nama je lepo kot še nikdar. Mož je celo prvič pri 81 letih na morju. Tole bivanje na morju midva še posebej ceniva, saj sva v življenju doživel dosta hudega. No, zdaj pa spoznava tudi te prijetnejše strani.« L. M.

Smrdljivi sen pozabe

Ko bi si — recimo — pravljic na Trnuljčica izbrala dom na Mežakli (zaradi zares lepe lokacije!) za svoj stoltni sen, bi se prerokba bržkone ne uresničila. Princ bi prihajal z dolgoletno zasnivijo, kajti Trnuljčica bi že davna leta prej čisto nepravljeno preminila: postala bi žrtev stenic, pajkov, podgan, miši ali pa bi si zaradi odprtih oken napokala vnetja in prehlade.

Ce vam ta prisopoda ni všeč, lahko rečemo tudi takole: dom na Mežakli počasi, a vztrajno propada. Okna so odprta, veter se lomi v polomljene polknice, notranjost — skozi katerokoli okno si le upaš pogledati! — je naravnost v srljivem neredu. Prevrnjeni stoli, razmetani kozari in posoda, rjuhe, umazane delovne halje. Okoli začuda še zaklenjenega doma počivajo steklenice, se na kupih nesnage spreletavajo muhe.

Pa ni bilo ne vojne ne potresa in ne kavbojskega pretepa sredi jeseniške Mežakle. Bilo je le veliko vnemarnosti, zaniknosti, da se obrzdam in ne naštevam naprej!

Poglejmo, kje in kako...

V »ROKAH« ŽELEZARNE

Domala vsi Jeseničani, železariji, še pomnijo dobra lepa leta doma na Mežakli, kamor so ob koncu tedna odhajali na oddih. Železarna je tudi vsa leta dom primočno vzdrževala, saj je tedaj nameravala planino na Mežakli spremeniti v rekreacijski center za delavce Železarne. Tedaj je bil dom — ki zaradi svoje velikosti in dostenjanstvenosti ta naziv resnično zasluži — primočno opremljen in oskrbovan, vedno na voljo obiskovalcem.

Pozabljeni dom na Mežakli sprejema v goste pajke, podgane in ostale živalice, ki ljubijo zapuščenost in nesnago — Konzorcij likvidacija konzorcija, zakupojemalec, spet zakupnik itd. itd. — Kaj je res čisto vseeno, če se dom na Mežakli zruši?

Niso pa vanj zahajali le delavci Železarne, tudi drugi so se radi podali na Mežaklo, saj s svojo nadmorsko višino nudi primočno okolje za počitki predvsem srčnim bolnikom. Zdravniksi so le-take bolnike in tudi druge s kar najresnejšimi priporočili pošiljali na Mežaklo...

In ne nazadnje je prav Mežakla najbolj »partizanska« od vseh gora in hribov jeseniške doline, zato so nanjo vlekli tudi spomini nekdanjih borcov in kurirjev.

V UPRAVI LJUBLJANSKE UNIVERZE

Leta 1957 pa so ustavili konzorcij počitniškega doma na Mežakli. Devet let kasneje se v Ljubljani se stane upravni in nadzorni odbor konzorcija počitniškega doma na Mežakli, ki med drugim sklene, da naj bi Univerza ostala lastnik obre stavb na Mežakli, ki naj se razvija kot rekreacijski center. Železarna tedaj ni mogla sprejeti dom v upravo, ker se je sindikat Železarna na osnovi posebne anekte odločil, da se usmeri na Črni vrh. Predstavniki Železarse pa so tedaj predlagali, naj bi Mestni sindikalni svet — Počitniška skupnost Alpe-Adria, prevzel počitniški dom na Mežakli z zakupno dobo najmanj petih oziroma največ desetih let. Ce pa bi prišlo do prodaje počitniškega doma: »v kolikor

Univerza likvidira tudi vzdrževanje doma ne Mežakli in dom opusti, mora vrniti Železarni Jesenice znesek šest starih milijonov, znesek, ki ga je Železarna vložila v izgradnjo doma.«

KONZORCIJ SE UKINE

Na naslednji seji konzorcija so se strinjali s tem, da se konzorcij ukine, ustanovi pa se nov odbor pri tajništvu Univerze, ki se bo ukvarjal z gospodarjenjem počitniškega doma na Mežakli ter opravljal nadzor nad upravljanjem doma. Dom naj bi sprejela v zakup počitniška skupnost Alpe-Adria v Ljubljani.

Dom na Mežakli je zaradi malomarnosti in zaniknosti svojega gospodarja v obupnem stanju.

• • •

Vidite, tako je bilo z domom na Mežakli, okoli in v katerem zdaj zaudarja, ki prenočuje vse mogoče gozdne in negozdne prebivalce, v katerem vse plesni in trohnenaka usodo še dva domova na Mežakli.

Ne bo ravno tako dolgo, ko bo iz doma izginilo še vse tisto, kar je zdaj vsaj še za silo uporabno, bo propadlo vse tisto, kar bi lahko sproti, z manjšimi vlaganjemi lahko primočno vzdrževalo.

V srdu, ki ne premaguje le mene, se človek poleg drugega upravičeno sprašuje, kako more biti nekdo toliko v nemaren in zanikrn, da — če že vse skupaj neodgovorno pošlje rakkom živžat — svoje negospodarne in malomarne lastnosti izkazuje tako očitno, tako vidno.

Sicer pa je po eni strani tudi prav, da gospodar doma na Mežakli odpira vsa okna na stežaj, zazeleno bi bilo tudi, da odpre še vrata: se bo vsaj pozaba izrisala v nedvomno novi in večji skodi. Ko drugič ugledam dom, ki s svojim smrdljivim sen pozabe, inu, pastorku, s kredo izpišem imo njegovega brezbrinjega gospodarja.

Darinka Šedel

NOV ZAKUPNIK

Predstavniki Univerze, Alpe-Adria in zasebni zakupnik so sicer nekega junija skupaj na Mežakli ugotovili, da ni bilo pogojev za pričetek »inventarnega popisa in primoredje«, zato naj bi Alpe-Adria pripravila vse potrebno za izvedbo inventure in uredila takoj (predvidoma najkasneje v treh dneh) prostore in v prostorih ves inventar, tako da bi bilo sploh mogoče napraviti inventuro skladno s pogodbo o zakupu. Zadeva je bila tedaj zelo nujna, saj bi moral dom čimprej obravljati.

Nato je nekaj časa zasebni zakupnik »sobratal«, dokler doma ni zapustil.

vzhodni del otoka nosilci nove kulture, ki so gradili okrogle stolpe, po katerih je to ljudstvo dobilo ime toreaneri. Tudi Filitoso so pozidali s stolpi, ki so še danes dobro ohrajeni.

Naslednje naselje je znamenito in priznano mestece Olmeto, ki se terasasto dviguje nad ozko dolino in cesto. V njem je živel glavna junakinja znanega romana Colomba Carabelli pisatelja Merimeja. Za kratki čas smo se ustavili, da smo lahko videli staro dvonadstropno stavbo, na kateri je tudi marmornata plošča, ki opozarja, da je bila v tej hiši rojena lepa Colomba. Nad mestecem so razvaline gradu Rocca, katerega gospodarji so se posebno izkazali v bojih za svobodo Korzike. Vsa okolica je polna gostih, skoraj neprehodnih gozdov, v katerih baje kar mrgoli divjih prašičev. Lov na te zveri je v tem kraju posebna zanimivost. Tudi mi smo ob cesti kar naprej srečevali lovce, ki so s puško pravljeno na strel tavali na gozdni obrobjih ob cesti.

Po dobrimi desetih kilometrih vožnje smo se spustili v pristaniško mesto Propriano, ki šteje nekaj čez 2000 ljudi. To je trgovsko in ribiško pristanišče, ki se vse bolj spreminja v turistično središče tega dela obale z mikavnimi peščenimi plažami in mirnim zalivom. V bližini so žveplene toplice za zdravljenje revmatiz-

ma. Ob cesti naprej proti srednjeviškemu mestu Sartene z okoli 6000 prebivalci pa smo na obali reke Rizzane občudovali kamnitni podobi menihov in nune, visoka 3 in 1,6 m. Domačini so iz tega spletli legendo, da sta oba okamenela, ko sta pobegnila iz bližnjega samosta.

SKRIVNOSTNI SARTENE

V Sartene smo se pripeljali v nedeljskem dopoldnevu. Prav ko so ljudje hiteli k maši.

Ta kraj imajo za najbolj tipično mesto otoka. Naselbina visokih strnjenskih hiš iz temno sivih granitnih kamnov se na skalnatem krožnem pobočju razteza kot amfiteater. Temne stavbe in ozke skrivnostne ulice še danes zbujojo tesnobo, čeprav so okinčane z živobarvnim perilom, ki ga sušijo na žici nad ulico, tako kot v Neaplju. Vse so zdi nekam mračno in skrivnostno, kot je bila mračna tudi zgodovina tega mesta. Med zidovji hiš so se še v začetku tega stoletja odigravale težke drame — uboji iz maščevanja, ki je znano pod imenom vendetta. Tu je bilo gnezdo korzijskih banditov, zato se je tu vendetta zadržala dalej kot kjerkoli drugje na Korziki.

Zveni malo čudno, a kot pravijo poznavalci, je vendarle res, da so k ubojem sovražnikov silile svoje može in sinove prav ženske.

Posebnost starega mesta so razen zauščenih in umazanih ozkih ulic, ki vodijo v vsako zgradbo iz ulice. Pročelja teh visokih strnjenskih hiš so že vsa preperala. Iz zauščenih polpodprtih prostorov, skozi okna brez stekel, se širi smrad, ki pa očitno nikogar ne moti. To mora biti pravi raj za pogane, saj mačk tako rekoč ni, čeprav bi jih v tem okolju človek stikajoč za hrano, ki pa je nimajo kje najti. Dobili smo vtis, da se je čas ustavil nekje v srednjem veku, ce ne bi bilo avtomobilov in odvrženih konzervnih škatel ter druge embalažne ropotije in odpadkov sodobne civilizacije.

Posebnost Sartene je srednjeevropska trdnjava z velikimi obokanimi mestimi vratimi. Dobro je ohranjeno le še nad morjem. Na vzpetini nad mestom je samostan San Domiano, odkoder je najlepši razgled na mesto.

SARTENA — panorama, procesija Catenaccio, stari del mesta

Sonce mirne jeseni

Ko se pogovarjaš z Antonijem Polkom, 82-letno ženo iz Zaloga pri Ljubljani, ko ti ljubezni odpre vrata 81-letna Apolonija Bertoncelj iz Kranja in ko ti nasmejana ponuja stol 67-letna Francka Vozelj iz Radovljice, si zaradi njihovih sproščenih obrazov in zadovoljstva najprej v čisto rahnih dvomih, če morda le niso spretno znale prikriti nekaj majčkenega nezadovoljstva, ki

Antonija Polk se zelo rada smeji in se hudomušno norčuje iz svoje lepe starosti, celo iz svoje, že prestance bolezni, ki jo je hotela položiti na posteljo. Ampak se ji je uprla, Antonija, in še zdaj, če jo hoče nekaj dni zase zoprn prehlad, le zamahne z roko: »Ah, to ni nič.« Uživa v miru, v zavetju doma na Plavžu, izredno rada bere – pa ne ganljive romane, ne, to pa že ne! Na njeni polici so knjige z resno vsebino.

V domu upokojencev na Plavžu na Jesenicah se oskrbovanke dobro počutijo.

ga že skoraj samoumenvno pričakuješ ob srečanjih v domovih. Ampak, nič in resnično nič od betežnega jadikovanja, obupavanja nad svojo usodo, ničesar takega, kar bi dalo slutiti, da jim vendarle ni kaj všeč, da česa pogrešajo, da so otožne, same.

Ko preživljajo jesen svojega življenja v domu upokojencev, v novem sodobnem prizidku socialnega zavoda dr. Franceta Berglja na Jesenicah, dobrovoljne, polne optimizma in življenjskih resnic, se nikakor ne menijo o nekdajih, dobrih zlatih časih, ampak vzamejo v roke časopis, poslušajo poročila in so, kar se najbolje le da, povsem na tekočem z dogodki doma in po svetu. Jasno, včasih spomin le ubeži in, če je grenak, spolzi solza in uidevzdih – vendar, to so le trenutki, ki so lastni vsakomur od nas.

Vsaka ima svojo življenjsko pot – eni manj, drugi bolj kruto so dogodki gremili leta in desetletja in bolj grozljivi so bili, več globokih spoznanj je za njimi ostalo.

DOBRODUDNOST ANTONIJE
Visoka je in vitka, 82-letna Antonija Polk iz Zaloga pri Ljubljani. »Dobrovoljna je, mi je rekla po nejnjem sosedu iz drugega nadstropja, »in pametna, inteligentna in dobra, kajti, če je nekdo toliko prestal kot ona, je globok po duši.«

Delovna organizacija tovarne obutve

Pečo Tržič

razglaša prosto delovno mesto

šefa vzdrževanja strojnih in energetskih naprav

Kandidati morajo izpolnjevati naslednje pogoje:
visoka izobrazba – fakulteta za strojništvo in 3 leta delovnih izkušenj ali
višja izobrazba iste smeri in 7 let delovnih izkušenj.

Prijave sprejema kadrovski oddelek podjetja v 15 dneh po objavi.

Schiedel — YU — kamin, dimnik št. 1 v Evropi

proizvaja in dobavlja

PGP
Gradnja Žalec

Vse življenje sem se trdo preživilala, hudo varčni smo bili, da sta sinova lahko obiskovala šole. No, potem, nikogar več ni bilo, hiša na Rotarjevi ulici smo prodali. Potem sem bila nekaj časa na Jesenicah, a sem stanovala v slabem, vlažnem stanovanju. Zveza vojnih invalidov, posebno pa Rezka Prešern, mi je pomagala, da sem se lahko semkaj vselila. Zdaj s svojimi prihranki še sama plačujem oskrbnino – okoli 2300 dinarjev mesečno – če pa po nekaj ne bom mogla več, bom pa moral prostiti.

Zares je tukaj izredno dobro in lepo, sama se imenitno počutim. Bojim se samo tistih dni, ki bi me priklenili na posteljo, kajti pomilovanja, morebitne nepokretnosti, res ne bi prenesla.

Večkrat grem ven, po Jesenicah, tudi v Kranj bi šla, saj me nanj vežejo lepi spomini. Vendar pa se nikakor ne »sutapljam« v spominih, to nikamor ne pelje, človek mora s časom naprej, človek nikoli ne sme zastati. Zato mi je najljubša družba dobra knjiga, radio in časopis.

Včasih si že privoščim kakšen pribojšek, kupim nekaj kave in sladkorja, sicer pa imamo vse tukaj. Osebje je prijazno in dobro, sploh se ni kaj pritoževati. Kot ena družina smo v domu, razumemo se, priateljil smo postal.

FRANCKINA »NEMIRNOST«

Francka Vozelj iz Radovljice je »nemirna« v tem smislu, da »jaz moram pa že vsak dan ven, tu notri pa res ne moreš kar naprej čepeti. Vsak teden grem v Radovljico in v Žirovnicu, kjer sem živila petnajst let in kjer imam dobre prijatelje.«

68-letna Francka Vozelj se je po smrti svoje sestre, s katero je živila, preselila v dom upokojencev. Sestra je hišo zapustila svojemu sinu, ki jo je začel popravljati in obnavljati, Francka pa se je morala preseliti. Zadovoljna in hvaležna je, da je našla tako varno in primerno streho, pod katero je najti vsega, kar človek potrebuje.

»Sem kar zadovoljna in najbolj tedaj, ko sem sama, saj sem samote, ki jo znaš izpolniti in napolniti, že vajena. Petinosemdeset odstotkov od pokojnine – delala sem v gostinstvu – plačujem za oskrbnino in ostane mi nekaj, s čimer lahko še kaj kupim. Dosti ravno ne, sicer pa zahtevna nisem in ne potrebujem ravno veliko. Zares je dobro in lepo tukaj in četudi smo ljudje tako različni, vsem, ki so pravični, mora biti tukaj všeč.«

Francka, Apolonija in Antonija so se zunaj pred odhodom na kosilo malo pogrele na toplem jesenskem soncu. Meni je šel ropot strojev, ki okolico doma še vedno urejajo, sčasoma že malce na živce, Apolonija pa ni čisto nič krčila čela: »Saj veste, uredit se pač mora.«

Nekje noter, nekje v podzvesti so tista življenjska spoznanja mojih sogovornic, za katera mora biti dojemljiv. Želim si, da se jih zavem ob pravem času, da se tedaj, ko bo najbolj potrebno, spomnim treh žena, treh obrazov, ki se trdim življenjskim preizkušnjam niso vdali. Naj so jim zgubale obraz in sivile lase, srce je bilo odpornejše, obup nezaželeni gost.

In jesen je lepa v dobroti, dobrovoljnosti, vdrini, ki je ostala in v sreči in zadovoljstvu v novem okolju doma upokojencev.

D. Sedej

Prebivalci Radovljice in okolice!

V četrtek, 18. septembra, smo v Radovljici v Gradnikovi ulici št. 2 (pri Filipiču)

odprli novo poslovalnico za prodajo mesa in mesnih izdelkov

Lokal bo razen nedelje in ponedeljka odprt vsak dan, in to: ob torkih, sredah in četrtkih od 8. do 17. ure, ob petkih od 7. do 18. ure in ob sobotah od 7. do 12. ure.

Gostincem nudimo izreden popust.

Priporočamo se za obisk.

MESO
Kamnik

Črtomir Zorec

N'mav čriez izaro, n'mav čriez gmajnico...

(Pogovori o koroških krajin in ljudeh)

(86. zapis)

Ko sem v prejšnjem zapisu tako vneto govoril o lepoti Sel in o prijaznosti njihovih prebivalcev, nisem omenil blagoglasnega petja Selanov in Selank. Poslušal sem njihove pesmi, ko jih je zapel otroški zbor, potem mešani zbor odraslih, ženski kvartet pa še solisti. Vsakokrat so mi na občutljiv služ prizveneli izjemno čisti glasovi, posebno ženski, prav prijetno »po koroško« obarvani, brez trdih r-jev.

Drugje pa še to ni šlo. In tako imamo za bližnji vrh Zelenec (1553 metrov) »nemško« ime Selenz, za zaselek Koprivno le »Kropivna«, za Ravno »Rauna«, za Dobrovo »Dobrawa«, za Kočubo »Gotschuchen«, za Hmelš »Homolisch«, za Ždovlje »Seidlach«, za Trato »Tratten«, za Otvrovo »Otrouza«, za Treble »Trieblach«, za Zavozo »Sabosach«, za Robež spet le »Robesch«. Itd.

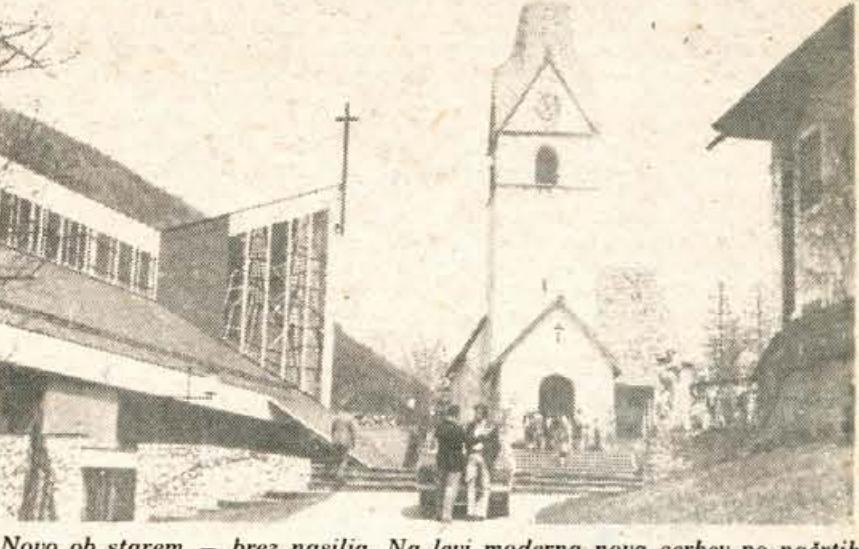
MODERNO POLEG STAREGA

N avajeni smo, da kar naprej nergamo, če sine svit kake novosti. Hkrati pa se navdušujemo za stara lesena bivališča, krita s slamo. Ali pa za kroparske hiše s prav majcenimi okenci – seveda ne pomislimo na otroke, ki zato niso deležni ne sonca, ne zraka. Življenje je eno, spomeniška zaverovanost v vse, kar je starega, pa je drugo.

In tako so bili ponekod ljudje le tako pogumni, da so zavrgli spomin na hladno romaniko, strogo gotiko in bahaški barok ter si celo pri grad-

HIMNA KOROŠKIH SELANOV

Se svojo pesem, recimo ji kar »himna«, imajo vrli rojaki iz Sel. Ne le besedilo, tudi napev so si sami zložili. In zdaj jo pojo ob vsaki priložnosti – zares iz sreca! Posebno melodičen je refren na koncu vsake kitice. Zapisal sem si besedilo (kdaj drugič predložim tudi notni zapis) in ga nespremenjenega objavljam (pri natis!).

Novo ob starem – brez nasilja. Na levu moderna nova cerkev po načrtih slovenskega arhitekta Janeza Oswalda, v sredini pa stara farna cerkev na Selih.

Al' mi smo pa tukaj, v Selah doma,

v vencu spletenem

iz samih gora.

Smo skriti med hribi

po to nič ne de,

po svetu nas širnem

poznamo ljudje.

Pri nas na Koroškem,

v Selah, navada je ta,

da radi zapojemo

iz srca, iz srca ...

V domovih tu selskih

še nagelj cvete,

doma je v njih tudi

prijetno srce.

Veselo, domače,

preprosto lepo,

bilo je do danes

in jutri še bo.

Pri nas na Koroškem,

v Selah, navada je ta,

da radi zapojemo

iz srca, iz srca ...

nji božjih hramov izbrali novo, svežo pot.

Taki so bili tudi naši Selani. Slovit je koroški arhitekt slovenskega rodu Janez Oswald. Poleg drugih stavb na Koroškem, je njegovo delo tudi farna cerkev v Selih. Ni porušil stare – naj bo za spomin – pač pa je v njeni neposredni bližini zgradil novo, prostorno, moderno cerkev, ki ne sili v višino, bolj v smiseln širino in uporabnost (pod cerkveno ladjo je velika koncertna in gledališka dvorana – za domači slovenski prosvetni društvi).

Seveda je tudi notranja oprema cerkve sodobna, žlahtna po uporabljenem materialu, diskretno osvetljena, svečniki so mojstrska dela umetnih kovačev, lestenci pa prave pasarske umetnine. Tudi svetniške podobe so sodobno kiparsko oblikovane. Mir, tišina, hlad kar vabi k zbranosti misli. Torej tudi moderno oblikovan božji hram doseže ono atmosfero, ki smo jo občutili le v starih, razpadajočih cerkvah! In še Tomaži neverni – posmihali novodobnim razrešitvam, še vedno zaledani v lažnivi srednji vek, ki vsaj nam prav gotovo ni bil naklonjen. Kar spomnimo se turških vpadov, pobijan kmetov v uporih, izkoriscenja fevdalcev, začiganih ubogih žensk, češ, da so čarovnice; in neprestanih groženj s peklom za vse, ki ne bodo ubogali...

Tudi poslopje selskega občinskega urada, gasilskega doma in osnovne šole v selskem Srednjem kotu (Mitterwinkel) so moderne, sodobne stavbe, udobne in svete.

(Se bo nadaljevalo)

Občinski urad in selski gasilski dom – v eni stavbi. – Vidna sta oba dvojezična napisa.

GLAS 15

Torek, 23. septembra 1975

Petindvajset let »Loške koče« na Starem vrhu

Lepote Starega vrha in tamkajšnje smučarske terene so loški smučarji in planinci »odkrili« že pred zadnjim svetovno vojno, torej pred dobrimi štiridesetimi leti. Ker je bilo smučarjev in obiskovalcev na tem področju vedno več, so prenočitvene zmogljivosti na Starem vrhu in v bližnji okolici postale kmalu pretesne. Zato so prizadevni smučarji že takrat začeli razmišljati o gradnji koče, prostorov, ki bi nudili zavetje

Meso Kamnik od Umaga do Radovljice

Pretekli četrtek je podjetje MESO Kamnik odprlo v Radovljici pri Filipiču svojo novo prodajalno. To je sedaj že sedemnajsta prodajalna tega sicer majhnega kamniškega delovnega kolektiva. Le 70 delavcev združuje tu delo, pa napravijo letno kar okrog 6 starih milijard prometa. Prizadevni, delavni in dobrji gospodarji so. Posebno zadnja leta. Ko se je pričela akcija za zniževanje cen mesa pri nas, so prvi, pa menda edini v Sloveniji z lanskim septembrom res znižali ceno mesu.

Pravijo, da njihove kapacitete še vedno niso povsem izkoriscene in radi bi navezali poslovne stike tudi z raznimi gorenjskimi delovnimi organizacijami, da bi jih redno okrbovali z mesom in mesnim izdelki. Vsekakor jim to glede na kakovost izdelkov in točne dohabe, po katerih jih več ali manj pozna že vsa Slovenija, ne bo težko.

D.D.

Na otvoritev mesnice v Radovljici je MESO Kamnik porabil tudi številne predstavnike družbenopolitičnih organizacij Radovljice in Kamnika. Predvideno je bilo, da bo eden od glavnih otvoril lokal, pa je rmes padla misel: »Zakaj pa ne bi bila enkrat pri otvoritvi gospodinja? Saj je njim namenjena ta mesnica!« Trak je prečezal prvi kupec – sosedova gospodinja Irena Bertomej.

D.D.

Avto-moto zveza Slovenije

razpisuje prosti delovni mesti

za delo v tehnični bazi Kranj, Koroška cesta 17

Pogoji: kvalificiran avtomehanik z voznim izpitom.

16 GLAS
Torek, 23. septembra 1975

Izbuditeljem hele opojnosti. Žal pa je vse namere prepričila vojna in je bilo mogoče idejo začeti uresničevati šele leta 1949. Tega leta je bil ustanovljen 11-članski gradbeni odbor, ki mu je predsedoval Urh Kalan. Zadnje tedne starega leta in v prve tedne leta 1950 so smučarji in planinci zbirali material za gradnjo, orodje ter manjkajoči denar. Montažno konstrukcijo koče je izdelal obrat Gradisa v Škofiji Loki. Določili so tudi prostor za gradnjo. Kočo so sklenili postaviti na čudoviti razgledni točki na mali ravni pod gozdčkom nad Grebljico, od koder se odpira čudovit razgled proti Ratiotovcu, Karavankam, kamniškim planinam in Tošču.

Prva prostovoljna delovna akcija na gradbišču koče je bila pripravljena že v zadnjih dneh marca pred petindvajsetimi leti. Dela so izredno hitro napredovala. Že 17. septembra, torej slabega pol leta po začetku gradnje, je bila slovesna otvoritev nove smučarske in planinske postojanke.

Načrt za kočo v velikosti 13×10 metrov so izdelali smučarski zanesenjaki sami. V njej so uredili jedilnico s kmečko pečjo in štiridesetimi sedeži, kuhinjo, skupno ležišče in dve sobi z dvainštiridesetimi posteljami, sobo za oskrbnika, pomožne prostore, prostorno klet, zunaj pa še večjo razgledno teraso. Gradnja z opremo -vred je veljala okrog 850.000 starih din. Smučarji so stroške pokrili s prispevkij fizkulturne zveze, loških podjetij in podporo mestnega ljudskega odbora, manjkajoči denar pa je prispevalo domače telovadno društvo. V zgoraj omenjenem znesku pa ni vsteta vrednost prostovoljnega dela članov društva. Pri gradnji je sodelovalo blizu sto vnetih privržencev smučarskega športa, ki so prispevali nad 7000 prostovoljnih delovnih ur.

Koča, ki je postavljena na višini 1102 metra, je bila zaradi velikega obiska smučarjev in ljubiteljev planin po otvoritvi redno oskrbovana. Smučarji so v postojanko že kmalu po dokončni dograditvi napeljali elektriko, leto kasneje pa iz Javorij potegnili še telefonsko linijo. Razgledno teraso pred kočo so preuredili v pokrito verando z dvainštiridesetimi sedeži. Tako so bile zmogljivosti koče še povečane. V naslednjih letih je bila zgrajena še večja terasa na vzhodni strani stavbe, urejena so bila nova skupna ležišča, zgrajena dva rezervoarja za vodo ter urejen

dostop do koče. S tem je bila precej olajšana tudi redna oskrba smučarskega doma. Zaradi izredno razgibane dejavnosti so se smučarji kot sekcijski odcepili od matičnega telovadnega društva in ustanovili svoj klub.

Načrti smučarjev so bili vedno bolj smeli. Nameravali so zgraditi popolnoma novo smučarsko postojanko, ki naj bi bila zidana. Pred enajstimi leti so tako že sezidali temelje s ploščo za vzhodno polovico smučarskega doma. V kletnih prostorih so uredili sanitarije in klubsko sobo. Žal pa se začeta gradnja zaradi raznoraznih vzkrov na nikdar dokončala. Pač pa so smučarji že takrat delno uredili smučišč v okolici. Na pobočjih Starega vrha so se v zimskih mesecih na smučarskih tečajih začeli zbirati stari in mladi.

Sčasoma je začel obisk Starega vrha upadati. Smučarji so začeli odhajati na smučanje v bolje urejena zimska športna središča. Ko je bila pred petimi leti iz Lušč zgrajena sedežnica, je Stari vrh ponovno dobil svoje mesto, tisto, ki mu med smučarskimi središči pripada. Od takrat dalje »Loško kočo« upravlja Transturist – sedanji Alpetour. Koča je bila v zadnjih letih preurejena le toliko, da je bil namesto ležišč pridobljen večji gostinski prostor. V poletnem času je postojanka zasilno oskrbovana in še vedno nudi zavetišče izletnikom, ki se mudijo v loškem pogorju.

Koča na Starem vrhu je tako dočakala svoj jubilej. Močno jo je že načel zob časa in nihče več je ne obnavlja. Postojanka je v preteklega pol stoletja nudila zavetje mnogim planincem, izletnikom in smučarjem. Mnogi so pod njeno streho preživeli trenutke, ki jih ne bodo nikdar pozabili. Združila pa je tudi loške smučarje v čvrst, močan in enoten kolektiv. Brez teh smučarskih zanesenjakov in smučarskega doma danes prav getovo Stari vrh ne bi bil tako poznan kot je!

Ob koncu preteklega tedna so se na Starem vrhu ponovno srečali loški smučarski veteranji, ljudje, ki so z vsemi srcem predani smučarji, tisti, ki so pri gradnji »Loške koče« prispevali po sto, dvesto, tristo ali še več prostovoljnih delovnih ur. Obudili so spominje na dogodke izpred četrto stoletja. Čeprav z občutki priokusa, saj za vzdrževanje koče skorajda ni poskrbljeno, je bilo srečanje vendar veselo.

J. Govekar

Boljši časi tudi za otroke na Šenturski gori

ni šoli pa jih spet odpelje po isti poti.

Prešolanje otrok na matično šolo v Cerklije se je vlekel več let, kajti po prejšnji ozki in nevarni cesti ni bilo mogoče misliti na prevoz otrok z avtobusom. Toda občina Kranj je vložila vse napore v to, da se cesta od Grada do Raven oz. Apna razširi na povprečno 5 metrov. Dela so bila končana v pravem času in je tako lahko stekel promet tudi z avtobusom. Razumljivo je, da v času vožnje avtobusa promet poteka enosmerno, kar pa ne povzroča večjih zastojev v prometu, saj je na cesti takrat najmanj prometa. Pristoje strokovne službe so poskrbile, da je vsa cesta opremljena tudi z najnovnejšimi in dobro vidnimi prometnimi znaki. Priporočiti je le, da bo v bližnji prihodnosti treba misliti na razširitev ceste tudi od Raven do Šenturske gore, ker je sedaj še preozka.

-an

Proso je letos dobro obrodilo

Kmetovalci na Gorenjskem so v teh dneh s polj pospravili še zadnje njive posejane s prosom. Omeniti velja, da je letos proso na Gorenjskem zelo dobro obrodilo, žal ga kmetovalci vse manj in manj pridelejo. Vzrok za to je več, na prvo mestu pa prav gotovo sodi način prehrane tudi kmečkega prebivalstva, ki vse bolj opušča prehrano z vsakodnevno skašo. Po drugi strani pa jim pridelek uničujejo ptice.

Vsak leto pa je na poljih po Gorenjskem videti vse več posejane kruze, predvsem silačne, kar priča, da so kmetovalci le spoznali, da je tudi v živinorejstvu potrebna spremembu v krmiljenju živine s sodobno silažo in drugimi krmili.

-an

Tretja košnja trav

V sončnih dneh tega tedna je na Gorenjskem vse več videti pokošenih travnikov, to je letošnja tretja košnja trave. Tretja košnja se na Gorenjskem pojavlja še v zadnjih letih, ko so kmetovalci pričeli kosi seno bolj zgodaj in ko vse več uporabljajo za gnojenje umetna gnojila, ki močno pospešuje rast in pridelek. Kmetovalci pa pričakujejo, da jim bo pri spravilu vreme bolj naklonjeno kakor ob prvi košnji pri spravilu sena.

-an

GASILSKO TEKMOVANJE V KRANJU – Občinska gasilska zveza Kranj je organizirala v nedeljo občinsko tekmovanje članskih in mladinskih gasilskih desetin. Tekmovanja se je udeležilo 28 desetin. Med teritorialnimi društvami so bili najuspnejši Preddvorčani. Drugo in tretje mesto pa sta si razdelili desetin iz Šentjurja in Prebačevega ter Hrastja. Pri mladincih so zmagali gasilci s Primskovoga pred društvom Prebačev-Hrastje in Velenovim. Sodelovalo so tudi gasilke. Najuspnejša je bila desetina tovarne Sava. Druge so bile gasilke iz Spodnjega Brnika, tretje pa gasilke iz Matveja. Med industrijskimi gasilskimi društvami sta bili najboljši prva in druga desetina Sava pred prvo desetino Tekstilindusa. Na fotografiji zmagovalna ekipa članic Industrijskega gasilskega društva Sava Kranj (jk) – Foto: F. Perdan

Slovenski taborniki o varstvu okolja

Slovenski taborniki, ki so se zbrali zadnjo nedeljo v avgustu na osrednji prireditvi ob 30-letnici osvoboditve in 25-letnici delovanja taborniške organizacije v Bohinju, so slovenski javnosti namenili poseben poziv.

»Člani zveze tabornikov Slovenije, ki smo se zbrali v Bohinju, da proslavimo 30-letnico osvoboditve, 25-letnico delovanja naše zveze in 50-letnico taborniškega gibanja v Sloveniji, smo skrajno zaskrbljeni zaradi vse hujšega uničevanja našega naravnega živiljenjskega okolja,« je rečeno v njem. »Razumljivo nam je, da zaradi udejstvovanja človeka, vedno nove tehnike in vse bolj izpopolnjene tehnologije prihaja do tega pojava. Zaskrbljeni pa smo, ker naša družba še vedno ni našla ustreznih sredstev za zmanjšanje ali popolno odpravo tega zla.« Kot je znano so prav taborniki v

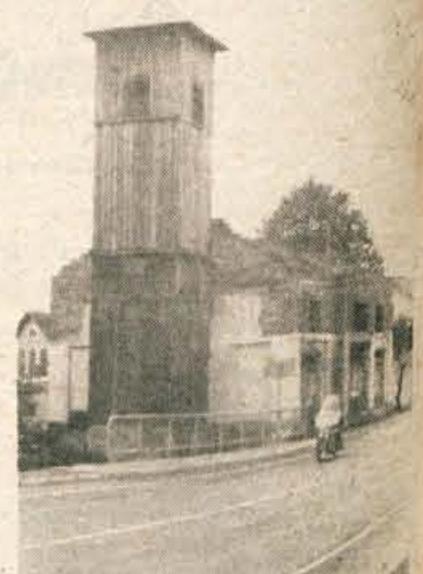
Zahvala trebijskih gasilcev

Gasilsko društvo iz Trebije v Pojamski dolini je 17. avgusta pripravilo veliko tombolo. Prireditev je odlično uspela. Čisti izkupiček s tombola so gasilci namenili za nakup nove gasilske opreme ter za dokončno ureditev domačega gasilskega doma. Trebijski gasilci se zato zahvaljujejo vsem delovnim organizacijam, ustanovam in posameznikom, ki so z darili in prispevki ob tej priložnosti podprtli društvo. Se posebno pa se zahvaljujejo delavcem milice s postaje milice v Škofiji Loki ter oddelkov v Gorenji vasi in Zireh, ki so požrtvovalno sodelovali pri urejanju prometa in vzdrževanju javnega reda.

Prostovoljnemu gasilskemu društvu Blejska Dobrava je v ponos, da ima v svoji sredi dva gasilska veterani. Štefan Razinger je pri svojih 93 letih že 72 let gasil. Franc Ponšin, ki mu je 79 let, deluje pri gasilcih že 50 let. Za dolgoletno in uspešno delo jima je Gasilska zveza Slovenije poddelala naziv gasilski veteran. Zlate plakete jima je izročil Dušan Star, podpredsednik PGD Blejska Dobrava, in sticer ob krajevnem prazniku Blejske Dobrave. – Foto: B. B.

11 desetin članic, članic in mladincev se je udeležilo minulega občinskega tekmovanja gasilcev na Jesenicah. Pri članicah so bili prvi gasilci iz Zabreznice, drugi gasilci iz Smokuča, pri ženskah pa je bila prva desetina iz Smokuča. – Foto: B. B.

Člani gasilskega društva iz Zabreznice so pred nedavnim začeli obnavljati gasilski dom v kraju. Za akcijo so se odločili zato, ker je bila dosedanja stavba že dokaj dotrajana, prostori pa zaradi vse večje aktivnosti že zdavnaj premajhni. Dom bodo zdaj dvignili za eno nadstropje. V novih prostorih bodo uredili prostor za sejstajanje gasilcev ter spravilo oblike in gasilskega orodja. Pri obnovi doma z denarjem in prostovoljnim delom pomagajo prebivalci s tega področja, nekaj krasilcev pa bo predstavljalo tudi krasna občinska gasilska zveza. – B. B. Foto: Blenkuš

Kranjskemu nogometu vrniti veljavo

Skupina kranjskih nogometnih delavcev in igralcev je pred petimi leti osnovala Nogometni klub Korotan, ki je brez prave družbene pomoči osvojil prvo mesto v gorenjski nogometni ligi, uspešno startal v zahodni conski slovenski nogometni ligi in oblikoval tudi mladinsko in pionirske moštvo – V klubu tudi aktiv Zveze komunistov

Korotanov tajnik Stane Vrtovsek

V nogometnem svetu je ime Korotan nekdaj nekaj pomenilo. Igralci, ki so branili njegove barve, niso bili znani le na Gorenjskem, temveč tudi med ljubitelji okroglega usna v Sloveniji in Jugoslaviji. Sloves kranjskega nogometa je z leti pešal, čeprav so nastajali novi in novi klubi, ki so in prispevali še danes predvsem k množičnosti nogometne igre, ne pa toliko h kvaliteti. Ugotovitvi v prid govorijo podatki, da imamo letos sicer na Gorenjskem precej kvalitetno regionalno nogometno ligo, v katero so se vrnili nekateri republiški ligaši, ki niso uspeli držati koraka z nogometnimi drugimi predelov Slovenije, da pa v najvišjem republiškem nogometnem tekmovanju Gorenjska nima pred-

neresno in menili, da gre za druščino »rekreativnih igralcev nogometa«, je rasel samoniklo. Igralci in člani klubske uprave so večinoma sami plačevali prevoze na tekmo, skromne malice po srečanjih, opremo, sodnike in delegate itd. Skupni cilj je bil oblikovati soliden nogometni kolektiv, ki bo čez čas nekaj pomenil in prispeval, da se bo s sodelovanjem z drugimi klubami in odgovornimi družbenimi organi v Kranju počasi le začela vračati stara nogometna slava.

Za zdaj je težko reči, kolikšen del začrtane poti je Korotan že prehodil. Zanesljivo pa dokazuje, da je moč s trdim in vztrajnim delom klubu pičli družbeni pomoči marsikaj dosegli. Korotan se je lani pod vodstvom trenerja Milana Lešnjaka povzel na najvišjo stopnico v gorenjski nogometni ligi in se v letošnji sezoni uvrstil v zahodno consko ligo. V prvih dveh kolih je zmagal, v tretjem pa je s tesnim rezultatom klonil pred nasprotnjikom. Uspel je oblikovati tudi mladinsko in pionirske moštvo, pritegniti v klub nove prijatelje nogometa in nogometne delavce, obenem pa je kot prvi nogometni kolektiv na Gorenjskem oblikoval aktiv Zveze komunistov. Zavzemal se za tvorno in prijateljsko sodelovanje z drugimi kranjskimi in gorenjskimi klubmi, ker lahko nogomet le na ta način napreduje. Korotan zagovarja ustavnitev pionirske nogometne šole. Seveda, če bo denar ...

»Čeprav smo se uvrstili v drugo najvišje nogometno tekmovanje v republiki, se odnos do našega kluba ni spremenil,« so priovedovali v torek prizadevni odborniki Rudi Zalokar, Milan Lešnjak, Matjaž Miklavčič, Miloš Česnik, Stane Vrtovsek, dr. Marijan Česen, Tone Rozman, Brane Mervič, Karel Polajnar, Ljubo Rakovič, Džordže Šretenovski, kapetan Zvone Zalokar in novi trener Borislav Jovanovič, sicer eden od učiteljev nogometne ljubljanske Olimpije, ki »Bora« brezplačno odstopa Korotanu. »Tri stare milijone dinarjev smo dobili od kranjske telesnokulturne skupnosti, sicer pa smo še vedno »samoplačeni« in odvisni od dobre volje nekaterih kranjskih delovnih kolektivov. Člansko, mladinsko in pionirske moštvo je treba opremiti in plačevati vožnje. Petkrat bomo potovali na Primorsko in v Belo Krajino in vsak avtobusni prevoz vzame skoraj 400.000 starih dinarjev. Za vsa moštva imamo na voljo le manjši prostor pod tribuno kranjskega stadiona, na seji pa se shajamo vsak torek ob sedmih

Trener prvega moštva Borislav Jovanovič: »Po dveh mesecih dela in nekaj tekma je težko oceniti uspešnost ali neuspešnost moštva ...«

zvečer v sobi 8 občinske skupščine Kranj. V takih pogojih je res težko dobro delati ...«

Trener prvega moštva Borislav Jovanovič ima na voljo 25 igralcev, za dres mladinskega in pionirskega moštva pa se poteguje 55 pionirjev in mladincev. Trener se prilagaja razmeram, v katerih deluje Korotan.

»Po dveh dobljenih in izgubljenih tekmi težko ocenjujem varovance,« meni trener »Boro.« »V drugi polovici prvenstva lahko kaj več povem in ocenim, kaj je dobrega in kaj slabega. Predvsem želim, da se Kranj odloči o nadaljnji poti Korotanu. Če je njegova usmeritev pravilna, ga kaže čim prej podpreti, če pa meni družbena skupnost drugače, je treba tudi to naglas povedati. Sicer pa sodim, da je Korotan zdrav kolektiv, voljan vrniti kranjskemu nogometu vsaj del stare slave. Cenim jo in prav zaradi tega sem se odločil pomagati Korotanu. Fantje, ki jih učim, so obetavni nogometni, vendar še nevajeni navad, potrebnih pri tej igri. Nogomet ni le brcanje žoge, temveč celovit in prizadet odnos do igre ter dostojno ponapanje na igrišču in zunaj njega. Sodim, da Kranj zaslubi kvalitetno nogometno moštvo, ki ga pa žal le prizadetni posamezniki ne morejo oblikovati, temveč je potrebna družbena in politična podpora skupnosti. Obenem želim opozoriti še na hudo obremenjenost nogometnih igrišč na kranjskem stadionu. Najmanj šest moštev vadi tedenško na njih, razen tega pa so postala sindikalna tekmovanja. Pomožno igrišče kaže obnoviti in tem razbremeniti glavnega.«

Uresničitev vsaj dela Korotanovih želja bi že prispevala k razvoju kranjskega nogometa ...

Besedilo: J. Košnjek
Fotografije: F. Perdan

Korotanov trener terja od igralcev red, zavzetost in disciplino. Posnetek je vaje, ki krepko prezno majico.

Smučarski oddelki na škofjeloški gimnaziji

V sredo, 17. septembra, je obiskal Škofje Loko predsednik izvršnega odbora telesnokultурne skupnosti SR Slovenije Dagmar Šuster. Predstavnike republike telesnokultурne skupnosti je najprej sprejel predsednik Škofjeloške občinske skupščine Tone Polajnar, nato pa so se v prostorijah gimnazije gostje s predstavniki posameznih smučarskih klubov, člani profesorskega zbora, dijaki in športniki pogovarjali o delu novoustanovljenega smučarskega oddelka (razreda) na gimnaziji v Škofji Loki.

Sporazum o ustanovitvi, delovanju in financiranju smučarskega oddelka na Škofjeloški gimnaziji je bil podpisani 1. septembra letos. Podpisali so ga gimnazija Škofja Loka, Visoka šola za telesno kulturo iz Ljubljane, telesnokulturna skupnost Škofja Loka, smučarski klub Transturist iz Škofje Loke, športno društvo Železniki in športno društvo Alpes iz Železnikov ter smučarski skakalni klub iz Žirov.

Podpisani dokument bo prav gotovo omogočil, da bo delo smučarskega oddelka lahko v polni meri začelo. V oddelku je letos v pisanih šestnajst dijakov: triajst alpskih smučarjev, dva tekača in en skakalec. To so: Evgen Bogataj, Iztok Šter, Mitja Valič, Mateja Lunder, Marko Urh, Franc Eržen, Andreja Porenta, Polona Oblak, Brane Kankelj, Marko Kramar, Boris Strel, Jožica Gortner, Staš Mlakar, Zdravko Bogataj, Damijan Borštnar in Milan Kranjc. Vsi športniki so vključeni v posamezna športna društva in klube v občini.

In kakšne so po sporazumu obvezne posameznih podpisnikov? Gimnazija bo v prvi vrsti poskrbela, da se bodo dijaki iz oddelka lahko nemoteno udeleževali treningov in tekmovanj, poskrbljeno bo za dodatni pouk, obenem pa bodo športniki na loški gimnaziji imeli večje »ugodnosti« pri spraševanju. Tako, denimo, dan po vrnitvi s tekmovanj profesorji teh slušateljev še ne bodo spraševali. Prav tako ob koncu šolskega leta predavatelji tem dijakom še ne bodo dokončno zaključili negativnih ocen, ampak bodo kočno oceno zabeležili v spričevalo še ob koncu avgusta, torej pred začetkom novega šolskega leta.

Društva in Visoka šola za telesno kulturo so se zavezali, da bodo prek republike telesnokultурne skupnosti finansirali stroške nezgodnega in zdravstvenega zavarovanja, dopolnilnega pouka in dopolnilne prehrane. Smučarski klub in društva, za katere tekmujejo dijaki, pa bodo ob pomoči proizvajalcem smučarske opreme in staršev skrbeli za vso potrebno športno opremo.

Prvi kriterij za sprejem v smučarski oddelki je obvezno članstvo dijaka v enem od smučarskih klubov v občini. Kasneje, ko bo v Škofji Loki zgrajen dijaki dom, se bo »s področja« loškega smučarskega oddelka najbrž razširilo na vso republiko. Prav tako mora dijak že v osnovni šoli in kasneje v gimnaziji pri učenju dosegati zadovoljive uspehe. Znano je namreč, da so dijaki novoustanovljenega oddelka izpostavljeni dokaj hudim naporom, saj se od njih, poleg tega, da trenirajo in tekmujejo, zahteva prav isto znanje kot od ostalih gimnazijev. Pristanek za vpis v smučarski oddelki pa morajo dati tudi starši.

Predsednik republike telesnokultурne skupnosti SR Slovenije Dagmar Šuster se je hotel čim natančneje seznaniti z delom oddelka in načrti za bodoče. Zato so športniki v prostorijah gimnazije pripravili razstavo, kjer so prikazali dosedanje delo smučarjev. Uspehi niso majhni. Dijaki, ki obiskujejo Škofjeloško gimnazijo, se ponosajo z osvojenimi balkanskimi naslovi, med njimi so državni in republiški šampioni, področni prvaki in zmagovalci številnih pomembnih tekmovanj.

Dagmar Šuster se je v prvi vrsti zanimal za organizacijo smučarskega oddelka. Trenutno so v oddelku vključeni dijaki vseh razredov. Zaradi predsednik TKŠ Slovenije predlagal, naj bi čimprej smučarske skupščine Tone Polajnar, nato pa so se v prostorijah gimnazije gostje s predstavniki posameznih smučarskih klubov, člani profesorskega zbora, dijaki in športniki pogovarjali o delu novoustanovljenega smučarskega oddelka (razreda) na gimnaziji v Škofji Loki.

V zvezi z delom tega oddelka je v teku izdelava študije, ki bo čez dve leti pokazala dobre in slabe strani sedanjega dela.

Potem, ko je predsednik republike telesnokultурne skupnosti Dagmar Šuster ugodno ocenil sedanjo organizacijo dela smučarskega oddelka na Škofjeloški gimnaziji, je odpotoval v Železnike, kjer si je z zanimanjem ogledal potek gradnje pokritega zimskega bazena.

J. Goyekar

Jubilej radovljiskih planincev

V soboto, 27. septembra, bodo v Radovljici slovensko proslavili 80. obljetnico Planinskega društva. Radovljisko Planinsko društvo je med najstarejšimi v republiki, saj je bila v tem gorenjskem mestu zaradi ostrega ponemčevanja gora ustanovljena tretja podružnica takratnega Slovenskega planinskega društva. Radovljiski društvo, ki je med najmlajšimi organizacijami v občini, upravlja tri planinske postojanke (Valvasorjev dom pod Stolom, Roblekov dom na Begunjščici in zdržuje mladinski odsek s štirimi sekcijami na osnovnih šolah, alpinistični odsek, gospodarski, markacijski gradbeni in propagandni odsek ter postajo Gorske reševalne službe, ki v soboto prav tako proslavijo 10. obljetnico delovanja.

Osrednja sobotna proslava bo ob 19. uri v avli osnovne šole v Radovljici. Na njej bodo radovljisci planinci pod pokroviteljstvom taborne Elan razvili prapor in se pod okriljem občinskih konferenc SZD, Varaždin in Radovljica pobratili. Planinskim društvom Varaždinom bodo podelili tudi častne znake. V kulturnem programu bodo sodelovali Koroški akademski orkester, recitatorji in harmonikarski orkester domače glasbeno šole. Ob 17. uri pa bo v dvorani načrtno upravnega odbora društva.

-jk

Zaradi pogostih tekem in zasedenosti obeh igrišč staciona Stanka Mlakarja se morajo nogometni Korotana večkrat preseliti in vaditi zunaj stadionske ogripe.

Najprizadevnejši člani uprave Korotana se zberejo skoraj na vsakem treningu nogometnika.

Jubilej SPD iz Celovca

Slovensko planinsko društvo Ljubo Urbajs, praznuje letos 75. obljetnico delovanja, kar kaže na prizadevnost in zavednost članov ter trdoživost v boju zoper ponemčevanje gora. Osrednja proslava ob jubileju bo 28. septembra na Bleščeci planini, kjer ima SPD Celovec postojanko. Praznovanje pod Kepo se bodo udeležili številni planinci iz Slovenije, kranjsko društvo pa bo po sklepom upravnega odbora podelilo celovškim slovenskim planincem društveno plaketo.

1+3

V tovarni športnega orodja Elan v Begunjah so konec minulega tedna proslavili 30-letnico obstoja in razvoja tovarne ter 25-letnico samoupravljanja. Tako so v petek dopolne pripravili novinarsko konferenco, ki so se je udeležili tudi nekateri Elanovi zastopniki v inozemstvu in tekmovalci. Osrednja proslava 850-članskega kolektiva tovarne Elan pa je bila v soboto dopolne, na kateri je govoril podpredsednik slovenskega izvršnega sveta Zvone Dragan. Na proslavi so med drugim podeliли tudi nagrade in priznanja zaposlenim članom, ki so v tovarni deset, dvajset ali petindvajset let. S tremi smo se povarjali o njihovem delu in razvoju tovarne, ki je danes med prvimi in prva na svetu na področju proizvodnje športnega orodja.

magal pri razvoju kraja. Skratka, ko sem se zaposlila v podjetju, nisem pričakovala, da bom v desetih letih postala tako velika tovarna. Danes sem z delom in pogoji v tovarni zelo zadovoljna in če bom le zdrava, bom rada ostala v kolektivu še kakšnih pet let, ko bom odšla v pokoj. Čeprav v Elanu delamo tudi čolne in telovadno orodje, smo najbolj znani po smučeh. Sama sicer ne smučam, zato pa smučata hčerka in sin. Jaz ob prostem času najraje pletem.

Miha Finžgar (1920), vodja protitipne delavnice za smuči, doma iz Nove vasi pri Radovljici teden od desetih ustanoviteljev takratne zadruge:

»V Elanu, takratni zadrugi, sem začel delati še pred ustanovitvijo, že 20. avgusta 1945. Najprej smo popravljali strop v starri stavbi, potem pa smo iz Cerknega pripeljali neizdelane smuči. V zadrugi sem začel delati kot mizarski pomočnik. Začetki niso bili lahki. To so bili časi, ko smo delali cele dneve in nihče ni misil na nadure. Postopoma smo ustvarjali nove tehnološke dosegke, vse bolj pa je postal Elan v svetu znan po olimpiadi v Innsbrucku. V vseh teh letih nam je uspelo dokazati, da smo sposobni izdelati kvalitetno smučko za svetovne prreditve in svetovne smučarje. To je lani potrdil še Stenmark. Ko pa se je pred osmimi leti pri nas začel razvijati tudi tekaški smučarski šport, smo nekajkrat poskušali izdelovati tudi te smuči. Zdaj smo dokončno osvojili tudi to proizvodnjo. Kaj delam v prostem času? Pozimi smučam, poleti pa planinarm. Osem let sem že na primer predsednik planinskega društva Radovljica in vsako leto sem najmanj 20-krat na višini 2000 metrov. Že tri leta pa sem tudi maratonec. Dobil sem že značko vzdrljivosti za Vršički in Trnovski tekaški smučarski maraton.«

Jožica Mrak (1930), obravnavalka OD površinske obdelave v Elanu, doma iz Radovljice (deset let v podjetju):

»Ko sem se zaposlila v Elanu, sem najprej delala v skladnišču lesa. Ce se danes spominim tistih začetkov, lahko rečem, da se je v podjetju veliko spremeno. Imamo nove in moderne proizvodne prostore. Izboljšali so se delovni pogoji, veliko smo naredili na področju družbenih prehrane, stanovanjskem področju in pri rekreaciji članov kolektiva. In vedno je naš kolektiv rad po-

Dosedanji rezultati so jamstvo za nadaljnji vzpon

Nadaljevanje s 1. strani

Podpredsednik izvršnega sveta republike skupščine Zvone Dragan pa je govoril o aktualnem gospodarskem položaju pri nas in o nalogah v zvezi s stabilizacijskimi ukrepi. Opozoril je, da so kjb vsem naporom med prizadevnimi delovnimi kolektivi, ki so se lotili temeljite analize poslovnih in ostalih stroškov, tudi takšni, ki menijo, da je sedanja akcija prehodnega značaja. Zato živijo v pričakovanju rešitev od zunaj, pozabljajo pa na lastne možnosti in sposobnosti. Poudaril je tudi, da bo težišče družbenopolitičnega in gospodarskega delovanja se naprej predvsem na zunanjetrgovinskem področju, pri hitrejšem urejanju zalog in nelikvidnosti ter pri mirnejši rasti cen.

V nadaljevanju slovesnosti so desetim ustanoviteljem podeliли statute Bloški smučar, ki jo bodo podlejvali poslej vsako leto posameznikom za izjemne dosežke in poslovne uspehe. Podeliли so tudi plakete športnikom, praktične nagrade

delaycem, ki so v podjetju deset, dvajset in petindvajset let, diplome samoupravljavcem in knjižne nagrade borecem in upokojencem podjetja.

Slovesnost pa se je končala z koncertom ansambla bratov Avsenik.

Besedilo: A. Žalar

Slike: F. Perdan

V kulturnem programu je nazadnje nastopil tudi ansambel bratov Avsenik.

Manjka pridnih rok

Ker namerava Planinsko društvo Tržič še letos zabetonirati temelje in vodne zbiralnike novega planinskega doma na Dobrči, se bo moralo v prihodnjih sobotah in nedeljah zbrati na prostovoljnem delu najmanj 30 ljudi!

Planinsko društvo Tržič se je odločilo zgraditi na Dobrči novo planinsko postojanko. Stara je bila pogorela, za novo pa je bil tržički planinski proračun preskoren. Zavarovalnica je res izplačala 30 starih milijonov odškodnine. Planinska zveza pa prispevala v pomoč okrog 28 milijonov starih dinarjev, vendar bo gradnja novega doma precej dražja. Zato v Tržiču načrtujejo složno zbiranje manjkajočega denarja in pričakujejo pomoč občanov, predvsem planincev in mladincev, v obliki prostovoljnega dela.

Po zaslugu najprizadevnijih članov Planinskega društva Tržič s predsednikom Janezom Lončarjem na celu se je Dobrča že spremnila v gradbišče. Temelji za nov planinski dom so v glavnem izkopani. Na gradbišče so tržički planinci s po-

močjo za nošnjo v gore usposobljenih konj tudi že prinesli cement, večji del peska in les za opaže, tržički obrat Gozdnega gospodarstva Kranj pa je preskrbel gradbeni les, saj bo nova postojanka razen dimnika in osrednje predelne stene lesena. Tudi denarja je za zdaj toliko, da bi še letos lahko na Dobrči zabetonirali temelje s ploščo ter dva vodna zbiralnika s prostornino 12 kubičnih metrov.

Ker načrtovanemu delu deset ali kvečjemu petnajst parov rok ne bo kos, poziva Planinsko društvo Tržič ljubitelje gora, še posebej pa člane društva, k prostovoljnemu delu vsako soboto in nedeljo. Najmanj 30 bi se jih moralno zbrati na gradbišče, da bo delo do zime opravljeno. Planinci pripravijo za »sudarnike« topli obrok in osvežilne pičače!

Zal prošnje planincev prepogosto naleta na gluha ušesa celo tistih, ki so pred začetkom gradnje stalno spraševali, kdaj bo začetek in objubljali pomoč. Graditelji koče želijo, da bi se jim tudi ti in drugi občani, pripravljeni pomagati, v prihodnjih sobotah in nedeljah pridružili. Vsaka ura pomoči je dragocena! Ob tem kaže pohvaliti prostovoljnega dela.

Gorska nesreča

V četrtek, 18. septembra, popoldne so tržički gorski reševalci reševali Milana Periča (roj. 1940) iz Mijajlovea v Srbiji. Našli so ga v 70 metrov globokem žlebu med Velikim vrhom in Korošico. Pri reševanju je sodeloval tudi helikopter, ki je ponesrečenca pripeljal od planinske koče na Korošico pred ZD Kranj.

Pustila nezavestnega

Pred tržičkega sodnika za prekrške bodo na osnovi prijave postaje milice Tržič stopili Rudolf Zupan (1954) z Raven v Tržiču, Branko Beganovič (1952) s Proletarske ceste v Tržiču in Franc Strukelj (1948) iz Bistrica pri Tržiču. Med njimi se je namreč v soboto, 6. septembra, zjutraj okrog pol treh vnel pretep, v katerem jo je skupil Franc Strukelj. Miličniki so na osnovi pričevanju pričetnikov in očividcev ugotovili, da sta se po končanem mladinskem plesu v streški dvorani na Ravnhaj na prej »spoprijela« Zupan in Strukelj, ki se jima je pridružil tudi Beganovič. Franc Strukelj se je Rudolfu Zupanu in Branku Beganoviču umaknil k bližnjemu elektrarniškemu poslopju na Ravnhaj, vendar sta ga slednja dohitela in mu zadal takšne poškodbe, da je obležal nezaveten. Zupan in Beganovič poškodovanemu nista pomagala, temveč ga je zvlekla do bližnje hiše in puštila!

-jk

Iskal denar

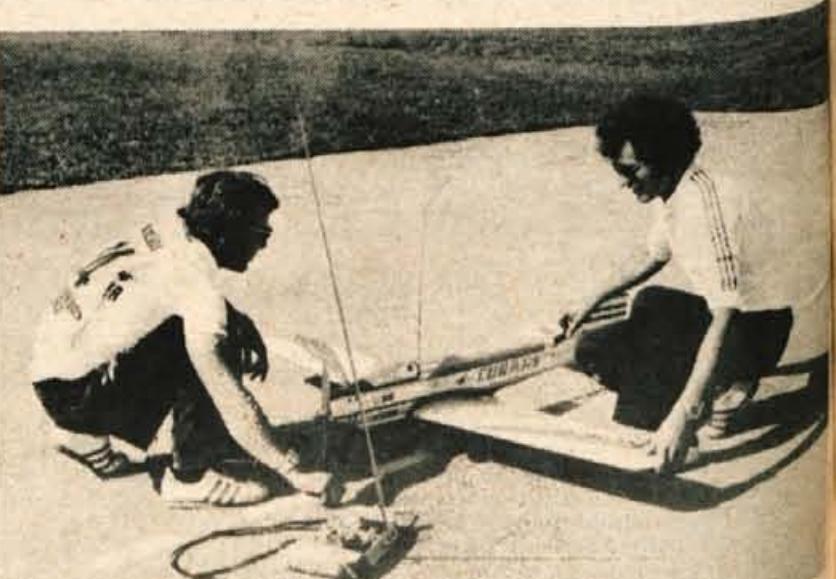
V nedeljo, 21. septembra, med 12. in 14.30 je neznanec vlotil v hišo Petra Meseca v Zabnici. Z zelenim drogom je vlotil v sobo na podstrešje ter v prostore v pritličju. Premental je vse omare in postelje in očitno iskal denar. Našel je le 700 dinarjev. Za storilcem poizvedujejo.

Peter nel pristreljal olimpijsko normo

Na letosnjem državnem prvenstvu v strelijanju v Zagrebu sta odličen rezultat dosegla oče in sin Peter nel.

Franc Peter nel starejši v soboto, ko je bilo na sporednu tekmovalje z MK hitrostrelno pištolo, s 589 krogom postavil nov državni rekord, hkrati pa si je z rekordom in prvim mestom pristreljal še olimpijsko normo za Montreal. Peter nel je tako za Borutom Petričem že drugi Kranjčan, ki ima vizo za olimpijske igre.

Za presenečenje pa je v nedeljo poskrbel še njegov sin, saj mu je uspelo, da je v konkurenčni tekmovalje z revolverjem velikega kalibra ugnal vse tekmece. S 572 krogom je premagal lanskoga prvaka, člena ljubljanske Olimpije Teržana Res sta imela na koncu tekmovalja oba enako število krogov, toda v ponovnem nastopu, ki je odločal o prvaku, je imel Peter nel mlajši mirnejsko roko. -dh

Utonil v jezeru

V nedeljo, 21. septembra, popoldne je v jezeru Črnava v Preddvoru utonil Leon Baydek (roj. 1948) iz Laporja pri Turjaku. Pred tem je bil pokojni skupaj s sorodniki in prijatelji na svatih v hotelu Bor, nato pa mu je prišlo na misel, da bi se tudi okopal v jezeru. V vodo se je spustil s čolna kakih 50 metrov od brega kljub opozorilu sorodnikov, naj ne dela tega. Nekaj časa je plaval, nato pa je potonil. Takoj so ga spravili s pomočjo čolna na breg in mu nudili prvo pomoci, vendar zmanj.

TEKMOVANJE V RADIJSKO VODENIH LETALSKIH MODELIH - Na letališču Alpskega letalskega centra Lesce je bilo od petka do nedelje tradicionalno osmo mednarodno tekmovanje za pokal Bleda v radijsko vodenih letalskih modelih kategorije RC 1. Tekmovanje so organizirali Aeroklub letalskih organizacij Slovenije. Alpski letalski center Lesce in Aeroklub Kranj. Zmagal je znani konstruktor RC modelov Hanno Pretner iz Avstrije, ki je doslej že petkrat zaporedno osvojil pokal Bleda. Najuspešnejši Jugoslovani B. Kranjčan Milan Merš. Za Pretnerjem se je na drugo mesto uvrstil Italijan Bertoletti, tretji je bil Američan Krast in četrти Kranjčan Merš. Na sedmo in enajsto mesto pa sta se uvrstila tudi Jugoslovana S. Poličar in B. Poličar.

Na sliki: Zmagovalec letosnjega tekmovanja za pokal Bleda Hanno Pretner in najuspešnejši Jugoslovjan Milan Merš iz Kranja. - A. Ž. - Foto: F. Perdan